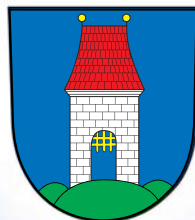

Dřevohostický zpravodaj

Cyklisti u zvoničky na Rusavě

3/2020

S d'áblem nemůže nikdo beztrestně žertovat.

Walther

Dřevohostický zpravodaj

periodický tisk územního samosprávného celku

Vydavatel: Městys Dřevohostice, IČ 00301213

Adresa redakce: Úřad městyse Dřevohostice, Náměstí 74, 751 14 Dřevohostice,
příspěvky posílejte na: ou@drevohostice.cz

Řídí redakční rada
ve složení:

Ing. Alena Kopečková, tel. 581 297 913, ou@drevohostice.cz;
Petr Dostál, tel. 581 297 911, starosta@drevohostice.cz;
Jaroslav Jančík, tel. 581 297 912, mistostarosta@drevohostice.cz;
Mgr. Hana Sedlářová, Jana Josieková,
Miroslava Buchtová, MUDr. Michaela Roubalíková

Ev. č. u MKČR: E 12657

Periodicita: Čtvrtletně

Náklad: 450 ks

Cena: 15 Kč

Místo, datum

a číslo vydání: Dřevohostice, říjen 2020, číslo 3/2020

Grafická úprava a tisk: Miloslav Flašar

Uzávěrka příštího čísla: 31. 12. 2020

Úvodník

A zase se po volbách zaplnil veřejný prostor analýzami, grafy a různými prohlášeními politologů. Všichni se snaží vše hodnotit, pochopit a nám obyčejným voličům vysvětlit. Střet názorů a různých vizí. Volili staří proti mladým? Mladí jsou proti starým? Jsou volby soubor generací? Mladí vyčítají starším, že volí špatně, že podléhají dezinformacím a že nemají zájem na budoucnosti, navíc že trpí nostalgií, která jim říká, že dříve bylo lépe. Starší vyčítají mladým, že nevidí problémy v místech, kde žijí, že neznají hodnotu peněz, že jejich náplní je jen sami sebe fotit, být cool a neustále in. Slyšel jsem už názor, aby k volebním urnám mohli chodit mladí od 16ti let. Je to riskantní? Myslím, že ne. Byl by to vzkaz jako „počítáme s vámi, naučte se zajímat o život kolem sebe, naučte se rozhodovat“. Slyšel jsem taky názor, že lidem 65+ by se mělo ze zákona zakázat volit, protože volí špatně.

Rozdílnost současné mladé generace a nejstarší generace je hodně citlivé téma a možná zrovna u voleb je hodně viditelná. Dělicí čarou u voleb byl věk ale vždycky. I politici totiž vypadali kdysi všichni úplně stejně. Přesto starší volili vždy ty decentnější, v saku a kravatě lépe vypadající, kdežto mladé vždy přitahoval i třeba jen malý druh rebelie. Dnes mají i seriózní politici vizáž dlouhovlasých indiánů, rockerů, příznivců okultních věd, nebo japonských judistů. Na tom není nic špatného. A diskuze na veřejnosti bude čím dál více rozdílnější a každý kmen bude bojovat sám za sebe a získávat příznivce sobě typově nejbližší. Politika přece hlavně nesmí nudit... ale rozhodně by to neměla být válka generací.

Petr Dostál, starosta

Volby do Zastupitelstva Olomouckého kraje a do Senátu Parlamentu ČR

proběhly ve dnech 2. a 3. října 2020 a II. kolo voleb do Senátu pak o týden později 9. a 10. října 2020.

Volby do Zastupitelstva Olomouckého kraje

První volební týden v Dřevohosticích využilo svého volebního práva 342 voličů z 1245, tj. volební účast 27,47 %. Odevzdaných platných hlasů bylo 337 a voliči je rozdělili takto:

Kandidátní listina – název	platné hlasy	
	celkem	%
ANO 2011	105	31,15
Spojenci Pro Olomoucký kraj	59	17,50
Svoboda a přímá demokracie (SPD)	51	15,13
PIRÁTI a STAROSTOVÉ	43	12,75
Občanská demokratická strana	26	7,71
Komunistická strana Čech a Moravy	19	5,63
Trikolóra hnutí občanů	13	3,85
DSZ – ZA PRÁVA ZVÍŘAT	11	3,26
ČSSD a Patrioti olomouckého kraje	5	1,48
Moravané	3	0,89
Koruna Česká (monarch. strana)	1	0,29
ROZUMNÍ – Petr Hannig	1	0,29

Volby do Senátu Parlamentu ČR

I. kolo – 2. a 3. 10. 2020

Volilo 338 voličů, což představuje volební účast 27,15 %, odevzdali 328 platných hlasů:

Kandidát	za stranu	počet hlasů	%
Vrána Petr Ing.	ANO	84	25,60
Seitlová Jitka RNDr.	KDU-ČSL	62	18,90
Chromec Dan	SPD	44	13,41
Kocourek Tomáš MUDr, Mgr. MBA	ODS	43	13,10
Ondrůj Pavel	Piráti	31	9,45
Prachar Antonín Ing.	NK	25	7,62

Raindl Miroslav Mgr.	KSČM	13	3,96
Lajtoch Jiří Ing. PhD.	ČSSD	11	3,35
Kubala Jiří generálmajor v.v. Ing.	NEZ	8	2,43
Kudláček Jiří	Trikolóra+ODA	7	2,13
Pollák Jaroslav JUDr.	NáS	0	0

II. kolo 9. a 10. 10. 2020

Volit přišlo 165 voličů, což představuje volební účast 13,23 %, a svoje hlasy rozdělili mezi postupující z I. kola takto:

Seitlová Jitka RNDr. 89 hlasů, tj. 53,93 %

Vrána Petr Ing. 76 hlasů, tj. 46,06 %

Kaleidoskop

Kdysi dávno osvětlovaly veřejné prostory olejové lampy a v době rozvoje moderních měst pak bylo zaváděno osvětlení plynové. Každý večer i ráno obcházeli město lampáři s dlouhou tyčí a rozsvěcovali pouliční lampy. To řemeslo už několik desítek let neexistuje, ale ještě dnes se pár nadšenců plynového osvětlení najde. Počet lampářů by se však dal spočítat na prstech jedné ruky, protože dnes se lampy veřejného osvětlení rozsvěcují automaticky. Veřejné osvětlení je nutností i pro tu nejzapadlejší vesnici, protože pomáhá zachovat bezpečnost na vozovce, chodníku a v celé ulici. Na kvalitním veřejném osvětlení jsou závislí chodci, motoristé i cyklisté. Vhodné veřejné osvětlení je vizitkou a určitě přispívá k vytváření celkového dojmu o obci. Proto když jsme jednali s ČEZem o modernizaci elektrosítě v obci, představili jsme svůj projekt veřejného osvětlení, a tak prokázali svou připravenost ke koordinaci. Možnost nahradit stavající veřejné osvětlení v součinnosti s hlavní akcí, kterou bylo ČEZem financované „Uložení vzdušného elektrovedení do země“, tu jsme chtěli využít a nepropásnout, protože je podstatně levnější, než kdybychom síť osvětlení budovali samostatně. Převážná většina ka-

Bystřická ulice

Ulice Lapač

Lesní ulice

belového vedení pro naše osvětlení byla pak položena do společného výkopu s kabely energetické společnosti, ale přesto současně dokončovaná etapa „Lapač, Školní, Nábřeží, Bystřická“ zatíží obecní pokladnu včetně DPH částkou 3,5 mil. Kč. Investice ČEZu byla spočítána na celých 9 mil Kč. Celkem je postaveno 42 nových osvětlovacích stožárů. Stavba je celkové délky 2 950 metrů, a přestože se nacházela v zastavěném území, tak si myslím, že prováděním nebylo nad přípustnou mez obtěžováno okolí, ani nebyla ohrožována bezpečnost chodců. Přístupy do jednotlivých domů byly zachovány, částečně i průjezdnost ulic v době provádění překopů, a také okolí staveniště bylo udržováno v čistotě a relativním pořádku. Jen vlastní LED osvětlení přichází se zpožděním a ještě teď, když píši tyto řádky, není namontováno. Stavba tedy není předána, i když staveniště je už uvedeno do původního stavu. Věřme v to, co děláme a v to co dělá společnost Signalbau, odpovědnost je na jejich straně, snad tedy i ta světla z Číny jednou přijít musí.

Chodníky, to je nejen u nás v Dřevohosticích nekonečný příběh. Denně šlapeme do jejich prasklin a spár, nohy od nich máme schozené a ony se točí tam, kde chceme i nechceme. Na Lapači jsou však rovné jako podle pravítka. Sisko chodníky umí a pan Tomáš Kopečný zase umí dozorovat dopravní stavby. Společným úsilím se tedy proměnily ty staré, z betonových dlaždic, v chodníky opravdu krásné a odborně provedené. Dlažděny jsou i s bezpečnostními prvky a výstupky pro zrakově handicapované. Snad se z nich nestanou před každým domem parkoviště, protože pro parkování aut slouží odstavná plocha mezi mateřskou školkou a základní školou. Rozsah díla byl dán projektem a položkovým rozpočtem z atelieru Printes Přerov a vítězná cenová nabídka vzešla z výběrového řízení. Za odvedené práce bylo zapláceno včetně DPH 1,1 mil Kč. Tak ať dobře slouží hlavně chodcům a automobilům jen v místě snížených vjezdů do garáží.

Na konci července dostala nový asfalt ulice Lesní. Částečně jsem se o této opravě rozepisoval už v předminulém čísle zpravodaje, a tak dnes už jen okrajově: celkové náklady akce byly 2,8 mil včetně DPH a obdržená dotace z ministerstva pro místní rozvoj byla o něco víc než 1,9 mil. Kč, takže jsme z obecního rozpočtu dopláceli jen nezbytné minimum. Celá komunikace byla přespádována tak, aby byla dobře odvodněna, opravily se kanalizační vpustě, starý asfaltový povrch byl v celé délce odfrézován. Z vlastních zdrojů se ještě za částku asi 300 000 Kč položil živичný koberec od poslední bytovky ke křižovatce u RD Vašinových a také úsek asi 80 metrů dlouhý od křižovatky Na Výsluní k RD pana Tučka. Závěrečnou kontrolní prohlídku provedl Magistrát města Přerova koncem září a o několik dnů později byl vydán kolaudační souhlas.

A tak pořád chceme měnit věci, na které dosáhneme, k lepšímu. Asi celý svět potřebuje změny k lepšímu. Denně to čteme, denně je o tom zmínka v televizi nebo na internetu. Doba epidemie přejde a svět se změní... Sám od sebe se ten svět ale měnit nebude. Můžeme o změnách snít a můžeme o nich mluvit. Pokud ale nezačneme měnit k lepšímu věci v nejbližším okolí, nezmění se nic. Tak vám přeji pevně zdraví a v tomto případě: „zůstaňte negativní“.

Petr Dostál

O zvonech na dřevohostické zvonici

Ve zvonici v Dřevohosticích, která byla zřejmě vybudována v roce 1590, dnes visí památný zvon. Odlil jej v roce 1721 Jan Antonín Behr, olomoucký zvonář období baroka. Dolní průměr zvonu činí asi 105 cm, jeho hmotnost 710 kg a ladění fis1. Zvon je cennou kovoliteckou památkou, vedle ornamentální výzdoby a reliéfu Panny Marie nese nápis, který připomíná soudobé osobnosti Dřevohostic a okolnosti vzniku zvonu. Zvon je ale již delší dobu z důvodu praskliny mimo provoz. V poválečném období byl jednou svařován, prasklina se ale znovu objevila. Po důkladném posouzení stavu zvonu a možnosti jeho opravy bylo nutné konstatovat, že i po nákladném svaření by byl výsledek nejistý, na věž by se zřejmě vrátil hudební nástroj podprůměrné kvality. Místo toho je naopak doporučeno zvon využít k výstavním účelům, zdůraznit jeho výtvarnou a historickou stránku. Na místo zvonu pak pořídit nový, který dá základ celému novému zvonovému souboru a umožní optimální sladění a vyznění se zvo-

Starosta Petr Dostál, farář Zdeněk Mičoch, Jindřiška Mrvová z arcidiecéze olomoucké a kampanolog František John

ny novými. Pořízením nového zvonu by tak Dřevohostice znovu získaly svůj hlas, v obci by se obnovila dávná tradice zvonnění, jejímž již němým svědkem je i památný zvon. Nový zvon pak bude moci být po řadu následujících staletí, tak jako jeho starší kolega, svědkem o kultuře a lokálním patriotismu současné generace. Správně odlitý zvon vybavený odpovídajícím technickým příslušenstvím bude sloužit věky, po celá staletí bude připomínat všechny, kdo se na jeho obnově podíleli.

*RNDr. Mgr. František John, Ph.D.
Arcidiecézní kampanolog Olomouc*

Zvonice je nejstarší dominanta Dřevohostic, stojící v nezměněné podobě na svém místě od roku 1590. Dříve se mýlně uváděl rok stavby 1521 podle zápisu v soudním spisu, podle kterého nechťeli nahošovští občané robotovat na stavbě této věže. Jednalo se ale o stavbu věže původního katolického kostela sv. Havla uprostřed náměstí.

Zvonice má nyní novou fasádu i střechu, je dobře viditelná ze širokého okolí, od Přerova, ze sv. Hostýna nebo z rozhledny na Kelčském Javorníku. Uvnitř

bylo opraveno schodiště, zábradlí, v mezipatrech vyměněna podlaha. Také památná dubová zvonová stolice je opravena. Zvonici chybí to nejdůležitější – nové zvony. Zvonová stolice byla pořízena v roce 1745 pro čtyři zvony.

Největší zvon „Maria“ byl pořízen již v roce 1721. Na zvonu vážícím 710 kg je reliéf Panny Marie svatohostýnské a nápisy: ZA PANIWANI G.EXCELL.GIRZIOH FREDERIKA STERZIMS.RŽIS HRABIETE Z OPERSDORF W ZA GIRZIOH BARTHOLOM SOTINSKIH TEN CZAS FAR RZEE DRZEWOZ ZA P.WACL.TYCKA PWRGMIS.A.GIEHO RADNICH Z NAKLADEM VSSECH FARNIKU GOSS MICH I.A.BEHR IN OLLMIZ A.1721.

Přibližný překlad je: Za panování jeho excelence pana Jiřího Bedřicha, hraběte z Opersdorfu. Za Jiřího Bartoloměje Sotinského, toho času faráře v Dřevohosticích. Za pana Václava Tycka, purkmistra a jeho radních, nákladem všech farníků. I. A. Behr Olomouc roku 1721.

V roce 1745 nechala pořídit ještě dva menší zvony Františka, rozená hraběnka Sereni, vdova po Jiřím Bedřichu z Opersdorfu. Zvony byly zasvěceny sv. Josefu (váha 380 kg) a sv. Michalu (váha 190 kg). Ještě tam byl umíráček z roku 1709 „Ke cti sv. Barbory“, o váze 15 kg. V době velké války 18. dubna 1917 byly tři menší zvony

rekvírovány a přelity na děla. Po válce se zvony nevrátily, proto farníci pořídili zvony nové. U firmy Richard Herold v Chomutově nechali odlít zvon s obrazem sv. Josefa a nápisem „CO VÁLKA VZALA – LÁSKA FARNÍKŮ DALA“. Druhý zvon s obrazem sv. Havla s nápisem „SVATÝ HAVLE ORODUJ ZA NÁS“, také nechali odlít umíráček o váze 21 kg, na kterém je křížek a nápis „1925 HEROLD CHOMUTOV“. Zvony byly slavnostně pověšeny 25. března 1925.

V druhé světové válce byly tři velké zvony 13. dubna 1942 odvezeny. Po válce se našel jen ten nejvzácnější ve skladu v Údně. Hned 9. srpna 1945 byl zvon „Maria“ vytažen na zvonici a o 8 na 8 večer poprvé vyzváněl. Nyní je na zvonici velký zvon „Maria“ a umíráček.

V roce 2010 jsem zjistil, že se obnovila prasklina na velkém zvonu, proto jsme přestali zvonit. Zvon Maria je veden jako památka první kategorie, může ho opravit jen renomovaná firma v Pasově nebo v Holandsku. V lednu 2011 posoudil zvon soudní znalec zvonař Ing. Petr Rudolf Manoušek, který zjistil, že oprava zvonu by byla nákladná a nezaručila by očekávaný hlas zvonu. Proto doporučil pořídit zvon nový, nejlepší zvony tři, které by spolu vytvářely akord. Pan Manoušek zároveň odborně prohlédl zvonovou stolicí, která je ve velmi dobrém stavu a vydrží ještě stovky let.

Když se zamyslíme, v jakém stavu bylo hospodářství po první světové válce, a přesto farníci ochotně vybrali spoustu peněz na tři nové zvony, jen šest roků po velké válce... Nyní, když jsme v podstatně lepší finanční situaci, věřím, že se složíme, i za pomoci přifařených obcí, alespoň na ten největší zvon.

Sepsal František Kužel 20. 10. 2020

Veřejná sbírka na zvon Maria

Naše městečko plánuje ve spolupráci s místní římskokatolickou farností v příštím roce, to je při příležitosti výročí 300 let od odlití stávajícího barokního zvonu Maria, pořídit na zvonici zvon nový, stejného jména a obdobné velikosti. K této myšlence nás vede nejen přesvědčení, že velikost naší farnosti a citlivě restaurovaný objekt zvonice si nový zvon zaslouží, ale hlavně nevyhovující stav zvonu současného. Ten bude vyřazen z provozu a využit k výstavním účelům. Záměr na pořízení zvonu přijalo zastupitelstvo na svém jednání v září letošního roku a následně schválila rada městečka otevření veřejné finanční sbírky a zřízení transparentního účtu u ČSOB Přerov.

Podkladem pro tato jednání byly již tři konkrétní cenové nabídky na výrobu zvonu. Podány byly zvonařstvem Rudolf Perner České Budějovice, Josef Tkadlec, zvonařství Halenkov a zvonařství Leticie Vránová-Dytrychová, Brodek u Přerova. První orientační ceny se pohybují u 800 000 Kč.

Dá se předpokládat, že do období konce roku se sejde výběrová komise složená z místních obecních radních, pana faráře Zdeňka Mlčocha, starostů obcí, které spadají do dřevohostické farnosti, a členů rady naší farnosti. Pod vedením kampanologa olomoucké arcidieceze RNDr. Františka Johna bude vybrán nejvhodnější dodavatel nového zvonu. Předání do Dřevohostic by mělo být splněno do konce měsíce července 2021, později proběhne vysvěcení zvonu za účasti církevních hodnostářů a na zvonici by měl být zvon zavěšen ve svátek sv. Havla v říjnu příštího roku.

Rozhodli jsme se zřídit veřejnou finanční sbírku, abyste se na zrození nového zvonu mohli podílet i vy, třeba jen malým střípkem. Sběrka, registrovaná Olomouckým krajem, bude otevřena k datu 1. listopadu 2020, a protože má své limity, její uzavření se zatím předpokládá v březnu 2021.

Osobně věřím i ve vaši podporu celé této myšlenky. Vždyť zvon je symbolem sou-náležitosti a propojenosti našich nejbližších obcí a všech jejich občanů. Ctí Boha, svolává nás k vzájemné pomoci a ochraňuje obec. Ať nám tedy zvoní jen tu nejkrás-nější budoucnost obce a všech našich občanů.

Petr Dostál, starosta

**Shromažďovat příspěvky je možno na zvláštním bankovním účtu číslo
295454420/0300
zřízeném u ČSOB Přerov**

Kontrolu a dozor nad konáním veřejné sbírky provádí Krajský úřad Olomouckého kraje.

Zobrazení stavu účtu je možné na www.csob.cz/portal/firmy/bezne-ucty/transpa-rentni-ucty, dále Přehled transparentních účtů – název účtu Městys Dřevohostice

Sté výročí autobusového spojení Přerova s Dřevohosticemi

V dnešní době je autobusová doprava samozřejmostí, ale před sto lety tomu tak nebylo. Lidé chodili pěšky, v případě potřeby jezdili na koni, k převozu nákladů pou-žívali vozy tažené koňmi nebo kravami. Nejrychlejší dopravní spojení, jehož předpo-kladem bylo budování zpevněných silnic, poskytovala pošta.

Pošta v Dřevohosticích byla otevřena v roce 1862 v čp. 24, v únoru 1874 byl vy-psán ředitelstvím pošt v Brně konkurs na místo poštovního expedienta v Dřevohos-ticích. Dovoz poštovních zásilek z Přerova do Dřevohostic a zpět zajišťoval docela primitivně na trakaři postilion Josef Tvarůžek, jemuž též říkali „posel“. Později měl pronajatu poštovní i osobní dopravu poštovním vozem, taženým jedním párem koní, František Fried, později Ferdinand Fried, čp. 67, za nichž byl známým postilionem „Tomáš“ Březina, žijící v Bezuchově.

Na konci 19. století vyjížděl poštovní vůz z Bystřice p. H. v 8 hod. do Dřevohostic, odtud v 9.30 hod. do Přerova, odpoledne se vracel v 17 hod. přes Dřevohostice zpět do Bystřice p. H..

Již na začátku 20. století se děly pokusy zavést pravidelnou autobusovou dopra-vu z Přerova do Dřevohostic a Bystřice p. H.. Ředitelství pošt a telegrafů pro Mora-vu a Slezsko v Brně sdělilo výnosem z 12. října 1906 na žádost dřevohostické obce ze dne 8. října 1906, že by navrhlo ministerstvu obchodu zřízení automobilových jízd mezi Bystřicí p. H. a Přerovem, kdyby příslušné obce převzaly garanci za amortizaci dvou motorových vozů, k těmto jízdám potřebných a za čtyřprocentní zúročení kapi-tálu v nich investovaného.

Dva autobusy na trati Přerov–Bystřice p. H., typ PRAGA R, 1. pol. 20. let 20. stol.

Koncem roku 1910 byl vydán Prospekt o zřízení společnosti s omezeným ručením: „Autobusové linie Prostějov–Přerov“, v němž bylo uvažováno též o spojení s Dřevohosticemi a Bystřicí p. H. To ale nemělo být na úkor stavby železnice z Prostějova přes Přerov do Bystřice p. H.

Protože k zřízení autobusového spojení nedošlo, přišel s vlastní iniciativou Theodor Dostál, ředitel továrny „Vulkánie“ v Prostějově, který požádal moravské místodržitelství za udělení koncese pro periodickou dopravu osob po silnici na trati Prostějov–Přerov–Bystřice pod Hostýnem a zpět automobilovými omnibusy. Omnibusy měly mít váhu asi 3000 kg, 20–32 koňských sil a byly uzpůsobeny k přepravě 10–18 osob. Řízení měl zajišťovat způsobilý šofér.

Tělocvičná jednota Sokol v Dřevohosticích upozornila 12. listopadu 1918 obecní představenstvo v Dřevohosticích na podání žádosti k poštovnímu a telegrafnímu ředitelství v Brně o zřízení a zavedení automobilového spojení s Přerovem a Bystřicí p. H. k poštovní dopravě a k dopravě osob dvakrát denně. Dne 11. března 1919 oznámil starostovi Dřevohostic člen Národního shromáždění P. František Valoušek, v letech 1906–1913 poslanec na Moravském zemském sněmu za českou kurii venkovských obcí Holešov, Bystřice p. H., od vzniku republiky člen v Revolučním Národním shromáždění za lidovce, že žádost dřevohostické obce jako petici odevzdal předsednictvu Národního shromáždění. Spolu s ním byli ve věci aktivní František Vrána, v letech 1913–1918 poslanec na Moravském zemském sněmu za českou kurii venkovských obcí Holešov a Bystřice p. H., a poslanec P. Jan Šrámek, zakladatel Československé strany lidové.

Budova pošty, čp. 96, na náměstí, před ní stojí autobus linky Přerov–Bystřice pod Hostýnem, typ Praga AN, 1930

Návrh byl přetvořen 27. března 1919 ve sněmovní tisk č. 713 s názvem „Návrh člena Národního shromáždění Frant. Valouška a soudruhů, aby bylo zřízeno automobilové spojení dvakrát denně mezi Přerovem a Bystřicí p. H.“: „*Dosavadní spojení poštovní mezi Přerovem a Bystřicí p./H. nevyhovuje ani dopravě poštovní ani osobní. Pro zubožený stav potahů poštovních stává se často, že poštovní doprava z Dřevohostic do Přerova se nekoná a tím opoždí se dodání úředních, obchodních a soukromých dopisů až o 24 hodin i více. Obce na trati z Přerova do Bystřice p./H. ležící jsou zámožné. V Dřevohosticích jest cukrovar, různé podniky a školy. Vše trpí nedostatečnou dopravou poštovní. Na žádost obcí, podanou ředitelství pošt v Brně, nebylo posud odpověděno. Proto navrhuji podepsání:*

Mezi Přerovem a Bystřicí p./H. budiž co nejdříve zavedeno dvakrát denně automobilové spojení pro dopravu pošty a osob.

Návrh tento budiž přikázán poštovnímu výboru, aby jej projednal a návrh podal. „Záležitost byla přikázána k projednání poštovnímu výboru.“

Ministr železnic Isidor Zahradník se vyjádřil 7. dubna 1919, že ministerstvo je ochotné podporovat aktivování řečené autobusové linky, protože v daném případě by se jí dala nahradit prozatím navrhovaná místní železniční dráha z Přerova do Bystřice p. H. Prezidium ministerstva pošt a telegrafů 24. května 1919 oznámilo P. Františku Valouškovi, faráři, členu Národního shromáždění, že si klade za čest sdělit, že trať Pře-

rov–Dřevohostice–Bystřice p. H. je již obsažena ve všeobecném projektu brněnského poštovního ředitelství, a sice navržena doprava pošty, osob a nákladů. Podepsán byl ministr Jiří Stříbrný.

Ze Všeobecných podmínek pro zřizování státních automobilových tratí s datem 7. května 1919 uvádíme, že zřizovatelem státních automobilových tratí bylo ustaveno ministerstvo pošt a telegrafů. Trati byly míněny jakožto doplněk železniční sítě. Od okresů a obcí byly vyžadována desetiletá záruka až do výše 14 % kupní ceny vozidel, kterých bude na trati zapotřebí. Obce měly zajistit garáže, které zůstanou jejich vlastnictvím. Okresní silniční výbory převezmou závazek a starost o to, že silnice, po nichž se má vést doprava – první podmínka automobilové dopravy – budou uvedeny válcováním do stavu, aby byla po nich možná nerušená autobusová doprava.

Přerovská městská rada byla pověřena vedením vyjednávání ohledně autobusových linií Přerov–Bystřice p. H., Přerov–Holešov, Fryšták, Zlín, Luhačovice a Přerov–Prostějov. Dne 22. prosince 1919 byla uspořádána anketa o autobusovém spojení, o níž informovalo město Přerov 29. prosince 1919 městské rady v Prostějově a v Bystřici pod Hostýnem.

Zastupitelé Dřevohostic se dne 19. ledna 1920 vyslovili kladně k zřízení linky, podobně v Domaželicích 24. ledna 1920, 25. ledna 1920 jednalo ve stejném duchu zastupitelstvo v Rychlově. Naproti tomu v Hradčanech 7. ledna 1920 záležitost zamítli, protože obec leží mimo trať Přerov–Bystřice p. H. a z obce jsou odkázáni se vším k Přerovu a tím na poštu Pavlovice–Přerov a že obec letošního roku zatížena 300 % obecními přírážkami. Ve stejný den stejně rozhodli v Turovicích z důvodů, že by obec měla přispívat obnosem rozvrženým dle přímých daní, následkem čehož by se značně zatížila. V Líšné si 23. ledna 1920 zastupitelé spojení nepřáli a také představenstvo obce Prus jednohlasně zamítlo z důvodů, které zástupci obce na schůzi v Dřevohosticích uvedli a které nikým vyvráceny nebyly. Záporně se vyslovilo zastupitelstvo v Radkovách, v Šišmě zamítli projekt 5 hlasy proti jednomu, téhož dne v Bezuchově a o dva dni později v Pavlovicích.

Od představenstva Čech přišla 31. ledna 1920 žádost, aby mu byla zaslána informace o počtu autobusů, kolik bude stát garáž a které obce se přihlásily. Z Přerova šla odpověď 9. února 1920 v tom smyslu, že pro linii z Přerova do Bystřice připadá v úvahu jeden autobus, jehož nákupní cena je asi 80 000 K. Pokud se garáže týče, bude stát asi 50 000 K.

Dne 9. února 1920 podali z Přerova do Bystřici p. H. výsledek vyjednávání. Svoji finanční účast na autobusové linii Přerov–Bystřice p. H. odepřely obce Blazice, Turovice, Lipová, Hradčany, Prusy, Radkovy, Mrlínek, Lišná, Podolí, Křtomil, Prusinovice, Pavlovice, Radkova Lhota, Bezuchov, Šišma, Sovadina. Dosud se nerozhodly obce Nahošovice, Čechy a Želatovice.

Garanční závazek přijaly Bystřice p. H., Dřevohostice, Rychlov a Přerov. Domažlice převzaly garanční závazek, ale odepřely přispěti na stavbu garáže v Bystřici p. H., na niž tudíž hodlaly přispět pouze obce Rychlov, Dřevohostice a snad Čechy a Želatovice. Pro linii Přerov–Bystřice byl autobus zajištěn, jízdní řád ředitelství pošt a telegrafů v Brně byl předložen.

Koncem léta bylo již jasno. Ředitelství pošt a telegrafů v Brně dostalo 13. srpna 1920 informaci, že k výnosu ze dne 27. května 1920 ohledně zřízení autotratí Prostějov–Přerov a Přerov–Bystřice p. H. byl po dohodě se zájemce vypracován jízdní

řád. Trať Přerov–Bystrice p. H. měřila 20 305 m, a sice: Přerov–Želatovice 4 050 m; Želatovice–Čechy 3 785 m; Domaželice–Dřevohostice 950 m; Domaželice–Dřevohostice 3 600 m; Dřevohostice–Lipová 2 400 m; Lipová–Rychlov 2 900 m; Rychlov–Bystrice 1 900 m; Bystrice náměstí–nádraží 720 m.

V pátek 17. září 1920 se konala zkušební jízda a v pondělí 20. září byla oficiálně zahájena poštovní automobilová doprava osob i zásilek. Za poštovní erár byl přitomen generální ředitel ředitelství pošt z Brna Barvič. Původně slíbil návštěvu bývalý ministr pošt Staněk, vlivem změny vlády ale jeho účast odpadla. Zahajovací jízdy se zúčastnili zástupci města, silničního výboru, obchodního grémia a poštovních úřadů. Zástupci tisku nebyli ani informováni ani pozváni na zahájení. Ověncené vozy vyrazily o 9. hodině ranní od přerovského nádraží, projely městem a nastoupily svoji vlastní cestu. Ve všech obcích byly očekávány zástupci obecní správy a značným počtem občanstva. Zvláště v Dřevohosticích byla doprava zahájena skutečně slavnostně a rovněž v Bystrici pod Hostýnem bylo připraveno skvělé uvítání, jehož se zúčastnili zástupci veřejných korporací. Zpáteční cestu vykonaly vozy bez zastávky za 1 hodinu 7 minut. Každý vůz byl zařízen pro 16 osob a zaručoval pohodlnou dopravu. Motory o síle 25 koňských sil slibovaly dobrý výkon. První vůz vyjžděl z Přerova v 5 hod. 10 min. ráno a dojel do Bystrice v 6 hod. 42 min. Odtamtud se vracel v 7 h. 4 min. a do Přerova dorazil v 8 hod. 36 min. Druhý vůz jel z Přerova ve 13 hod. 15 min. a v Bystrici byl ve 14 hodin 39 min. odpoledne, nazpět odjžděl v 18 hodin a přijel do Přerova v 19 hod. 32 min. Zastávky se nacházely v Želatovicích, Čechách, Domaželicích, Dřevohosticích, Lipové, Rychlově. Jízdné z Přerova obnášelo do Želatovic za osobu 4 Kč, Čech a Domaželic 7 Kč, Dřevohostic 10 Kč, Lipové 12 Kč, Rychlova 15 Kč, Bystrice (pošta) 16 Kč a Bystrice nádraží 17 Kč. Zavazadlo do 10 kg bylo bez poplatku, pokud si je cestující ponechal u sebe a neobtěžoval jím ostatní cestující. Za zavazadlo nad 10 kg do 30 kg se platilo 4.40 Kč za každých 10 km. Jedna osoba měla nárok na dopravu jen jednoho zavazadla. Ohledně dětí platily tarify jako na železnici, a sice bezplatně se dopravovaly děti do 4 let, do 10 let za poloviční ceny.

Obecní rada vybrala 3. listopadu 1920 pro vystavění garáže pro autobusy o místu u dvoru čp. 77 za domem Antonína Rozehnalů čp. 129, tam kde stály jasany a lípy. Náskres k tomu vypracoval stavitel Tvarůžek, rozpočet obnášel 16 335,35 Kč, ovšem bez materiálu a dovozu, takže se počítalo s celkovým nákladem asi 26 000 Kč bez dovozu. Stalo se tak u vědomí toho, že bylo vyhověno přání občanstva na upravení jízdního řádu. Obecní výbor 6. prosince 1920 vzal na vědomí zřízení autogaráže ve dvoře a schválil prohlášení podané městské radě v Přerově.

Dnem 4. července 1923 byla zřízena u cukrovaru v Dřevohosticích zastávka poštovních autobusů. Ředitelství pošt a telegrafů v Brně sdělilo přípisem ze dne 22. května 1924, že automobilový provoz na trati Přerov–Bystrice pod Hostýnem je pasivní a že je nutné jízdní řád účelně upravit. V září 1924 zavedla státní automobilová správa na autotraci Přerov–Bystrice p. H. dopravu kusového nákladu, tj. dopravu a zprošředkování zavazadel apod. bez cestujícího. Sazba byla 2,50 Kč za 10 kg do 20 km. Nejvyšší přípustná váha jednoho zavazadla činila 30 kg.

Přes počáteční problémy s nedostatkem cestujících a tím se ztrátovostí se autobusová linka zavedla. Od 15. července 1933 byla prodloužena až do Vsetína.

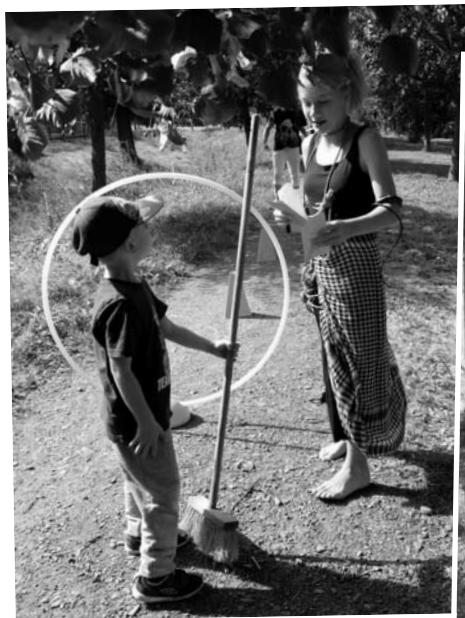
Jiří Lapáček

Cesta do pohádky s Dřeváčkem

Rok se s rokem sešel a maminky z Centra pro volný čas Dřeváček si nejen pro své děti připravily rodné odpoledne s názvem Cesta do pohádky. Krásný zářijový den přilákal na start 107 účastníků. Pro děti bylo přichystáno 10 stanovišť, kde plnily zapékuté úkoly, jako např. namíchat nápoj lásky nebo zapomení. Čekala na ně Pyšná princezna, aby ji zavázaly střevíček nebo zaspívaly písničku Rozvíjej se poupátko... Mohly se proletět se Saxanou na koštěti anebo ušít košílky a zachránit bratry zakleté v krkavce. Všechny děti na konci čekala sladká odměna. Za sokolovnou byly také nachystané skákací hrady a malování na obličej.

Čhtěli bychom poděkovat vedení městyse za podporu a pomoc při přípravě. Také všem maminkám, které byly ochotné se podílet na akci, která se pořádala již po 6. v řadě a doufám, že se můžeme již teď těšit na další ročník.

Mirka Buchtová

Malé hvězdičky

Erička Kvapilová – 8letá holčička, která od malička má sen stát se gymnastkou. Sama v obýváku začala zkoušet první cviky a nyní jezdí do TJ Spartak Přerov a trénuje 4x týdně. Do konce roku ji čeká ještě 8 závodů. Držme Eričce palce, ať se jí daří.

Terežka Buchtová – má 6 let a dala se na sport typický pro muže – jezdí na motorce, přesněji na „krosce“. Je členkou spolku Enduro trať Dřevohostice a jezdí na pitbiku. Trénuje teprve půl roku na místní trati

2x týdně. Zúčastnila se 2 závodů a skončila na 5. a 6. místě. Spíš než umístění bylo hezké, jak jí fandili a povzbuzovali nejen naši, ale i cizí fanoušci.

Pokud znáte někoho, kdo by si zasloužil pochválit nebo povzbudit, a nemusí to být jen z oblasti sportu, ozvěte se nám, rádi o začínajícím talentu napíšeme. *Mirka Buchtová*

Klub seniorů

Poznávací výlet do Vizovic

Klub seniorů si naplánoval výlet do města Vizovice. Navštívili jsme zámek a Likérku Rudolfa Jelínka. Zámek se nachází uprostřed města Vizovice. V r. 2001 byl zařazen mezi národní kulturní památky. Ukryvá bohatě zařízené interiéry ve stylu baroko, rokoko, empír. Jsou vybaveny sbírkami porcelánu, orientálních předmětů a předměty denní potřeby. Po prohlídce zámku jsme se prošli po rozsáhlé barokní zahradě. Pro milovníky sladkých cukrovinek doporučujeme návštěvu zámecké čokoládovny. Nachází se nedaleko vchodu do zámku. Sliny se sbíhají a oči těkají od jednoho kousku

ke druhému. Tak nějak se cítí každý, kdo vejde do vizovické čokoládovny. Koupili jsme různé druhy této pochutiny a také si pochutnali na kafičku a zmrzlině. Následoval areál Likérky Rudolfa Jelínka. Rudolf Jelínek a.s. je významný český výrobce a exportér v oblasti výroby alkoholických nápojů. Likérka nabízí celoroční exkurze. Jejich cílem je seznámit veřejnost s historií a tradicí firmy. Během exkurze nás čekaly 3 ochutnávky výrobků. Samozřejmě, že po prohlídce a ochutnávce si každý z nás koupil v prodejně „malou pozornost“. Byl to opět velmi příjemný výlet.

Senioři pečují o své zdraví

Život a zdraví jsou dvě největší hodnoty, které člověk může mít. Na zdraví nestačí jen připíjet. Abychom zůstali fit, je potřeba pečovat o své tělo i duši. Rozhodli jsme se dát svému tělu šanci. Proto se někteří členové zúčastnili letní seniorské miniolympiády, kterou uspořádala Tělocvičná jednota Sokol Dřevohostice. Po sportovní aktivitě se rozhodli zrelaxovat v lázních Bochoř. Předem objednané trojprocedury – koupel, zábal, masáž – se zúčastnilo 10 členů. V příjemném prostředí s ochotným personálem jsme strá-

vili celé dopoledne. Měli jsme možnost v místním Domě seniorů poobědvat. Prohlédli jsme si místní kostel svatého Floriána, jehož věž je dominantou širokého okolí. Tyto lázně určitě ještě někdy navštívíme.

Příjemné odpoledne v Hradčanech

Setkání seniorů a turnaj v petanque uspořádal 12. 9. 2020 Klub seniorů Hradčany. Pozvání přijal i náš klub. Prožili jsme krásné odpoledne v přátelské atmosféře s bohatým pohoštěním. K poslechu i tanci zahrála Záhorská kapela.

za klub seniorů Božena Pokusová

K činnosti Vlastivědného spolku Žerotín Dřevohostice

V neděli 27. září 2020 uspořádal pro naše občany Vlastivědný spolek Žerotín Dřevohostice ve spolupráci s městysem a farním úřadem v Dřevohosticích velmi zajímavou přednášku o významné osobnosti našich dějin, o významném církevním i politickém činiteli v období přelomu 19. a 20. století – o kardinálu Lvu Skrbenském z Hříště, jenž měl velmi osobní, blízký vztah k našemu městečku. Byl synem poslední majitelky dřevohostického panství – paní Leonie Skrbenské a jejího manžela Filipa Skrbenského. V dětství a v mládí přijížděl Leo – Lev na dřevohostický zámek za svým dědečkem Karlem Čejkou z Badenfeldu a za babičkou Marií, která pocházela z významného uherského šlechtického rodu Erdödy. Později, během studií, se rád vracel za maminkou a za tatínkem do klidného prostředí dřevohostického zámku, obklopeného botanickou zahradou. Častokrát se zúčastnil mší svatých v dřevohostickém kostele a chodil na poutě na sv. Hostýn. Naše městečko i jeho obyvatele si zamiloval tak, že po studiích dokonce sloužil dne 14. července 1889 v našem kostele sv. Havla slavnostní primici – první mši svatou.

Velmi zajímavá přednáška paní docentky PhDr. Jitky Jonové, historičky z Cyrilometodějské bohoslovecké fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, byla doplněna velkým množstvím dokumentárních fotografií i kopiemi dokumentů ze života kardinála Skrbenského. Dozvěděli jsme se, že Lev nebyl zrovna skvělý student gymnázia, že dokonce musel opakovat maturitu z matematiky, ale byl orientován jinak, byl velmi houževnatý a později úspěšně dokončil i doktorát z církevního práva v Římě.

Paní docentka tak rozšířila naše znalosti o této osobnosti, kterou jsem v našem dřevohostickém zpravodaji v minulosti již dvakrát připomínal. O kardinálu Lvu Skrbenském z Hříště jsem publikoval medailon již v roce 1996 a v rozšířeném textu – později v roce 2009, kdy jsem zpracoval jeho medailon ke 120. výročí jeho primice – první slavnostní mše svaté v našem kostele sv. Havla. O této osobnosti též hovoří informativní skládáčka vydaná naším obecním úřadem. Paní docentka Dr. Jitka Jonová se jako odborná historička osobností kardinála Lva Skrbenského zabývala podrobně a dlouhodobě a vydala v roce 2013 velmi zajímavou publikaci „Kapitoly ze života Lva Skrbenského z Hříště – pohledem svatého stolce“. Její poutavá přednáška byla pro účastníky velkým zážitkem a všechny svým příjemným projevem obohatila, zač jí patří naše upřímné poděkování.

Zdeněk Smířický, Vlastivědný spolek Žerotín Dřevohostice

Kardinál Lev Skrbenský

P. S: Naše poděkování však patří i paní Hedvice Krejčí, jež velmi pěkně, s citem přednesla text spisovatelky Boženy Hodačové (což byla druhá manželka našeho významného a všeobecně známého básníka Stanislava Kostky Neumanna) z knihy „Jantarová stezka“, vydané v roce 1947. Božena Neumannová knihu psala za okupace jako milou vzpomínku léta svého krásného dětství a raného mládí, jež prožila v našem městečku. Ukázka z knihy zachytila milé a až sugestivní vzpomínky spisovatelky na osobnost mladého bohoslovce Lva Skrbenského, jehož vídala při modlitbách v našem kostele.

Nejstarší písemný záznam o Dřevohosticích

V roce 2008 jsme slavili 650 let od první písemné zmínky o Dřevohosticích.

Prvním známým majitelem je Sudek z Dřevohostic, který roku 1358 prodal polovinu městečka s tvrzí Drslavovi ze Šelmberka.

Před mnoha lety jsem dostal kopii zápisků Prof. ThDr. Bohumila Zlámala. Píše tam o nejstarších církevních dějinách Záhoří. Uvádí seznam nejstarších kněží pocházejících z našeho okolí, mimo jiných uvádí:

Že se nám zachovaly zprávy ze 14. století jen o záhorských kněžích vладыckého původu, vyplývá z té prosté skutečnosti, že jejich statky byly zaneseny v zemských deskách a tak čistě náhodně se objevují i první jména záhorských kněží.

2. Bořita z Dřevohostic byl jmenován 18.6.1326 kanovníkem olomouckým s prebendou /Reg.III,1208/470; srov.M.Zemek, Posloupnost kanovníků metrop.kapituly u sv. Václava v Olomouci, ve VVM 1950, str. 61/. Neznámo z kterého rodu pocházel, patrně z domácích vladk.

Zajímavé je, že do roku 2017 se uvádělo, že nejstarší písemný zápis o Dřevohosticích je roku 1358. Od roku 2016 je uváděn rok 1326 (*to je rok jmenování Bořity kanovníkem*).

Ptal jsem se na různých místech, jestli je uváděný rok 1326 jmenování Bořity kanovníkem. Ptal jsem se i PhDr. Jiřího Lapáčka, ředitele okresního archivu, ani ten mi to tenkrát nevysvětlil.

V neděli byla zajímavá přednáška PhDr. ThLic. Jitky Jonové o kardinálu Lvu Skrbenském, který své mládí prožil v dřevohostickém zámku. Po přednášce jsem se zeptal dr. Jonové na prvního kněze z Dřevohostic. Odpověděla, že se v Olomouci zajímá církevními dějinami v devatenáctém a dvacátém století. Doporučila mi, ať napíši dotaz do archivu arcibiskupství v Olomouci.

Napsal jsem v deset večer a k mému velkému překvapení mi přišla odpověď hned druhý den o půl dvanácté. Na dotaz mi odpověděl Mgr. Vít Němec, mimo jiné napsal: „Pan prof. Zlámal se ve svém textu odkazuje na jistou edici středověkých listin, o čemž svědčí zkratka Reg.III, 1208/470. Tou měl na mysli rozsáhlou osmisvazkovou edici všech středověkých dokumentů, vztahujících se k českým dějinám z let 600–1378, s názvem *Regesta diplomatica nec non epistolaria Bohemiae et Moraviae* (vydávána od roku 1855).

V tomto případě byl citován třetí díl této edice (listiny z let 1311–1333), vydaný v r. 1890. Jedná se o položku č. 1208 na str. 470, kde skutečně zpráva o Bořitovi z Dřevohostic je. Celý tento svazek je digitalizovaný na internetu, takže Vám posílám odkaz na příslušný text v latinském znění.

Autor se u této položky odkazuje na list papeže Jana XXII. s pořadovým číslem 1899, což je zřejmě nějaký systém číslování korespondence tohoto papeže přímo ve vatikánském archivu. Nicméně zřejmě je nyní alespoň to, že prof. Zlámal opíral své údaje o reálné archivní dokumenty, uložené přímo ve vatikánských archivech, tedy nikoliv u nás na biskupství.“

Jmenování Bořity z Dřevohostic kanovníkem (latinsky).

1208) 1326, 18 Jun. Avinione.

Johannes papa XXII providet Borzitae de Drzevhosticz de canonicatu ecclesiae Olomucensis et praebenda vacatura. — Dat. Avinione XIV kal. Julii, pontif. a. Xº.

In eodem modo abbati Brevnoviensi. — Dat. ut supra.

Dudík, Iter Rom. II, 100. Extr.

Pomocí Gogole překladače, to česky přibližně znamená:
1326, 18. června. Avinione.

Papež Jan XXII poskytuje Bořitovi z Dřevohostic místo olomouckého kanovníka s prebendou (platem). Místo bylo tenkrát uvolněné.

Odesláno v Avignonu v březnu 1326. Za pontifikátu papeže Jana XXII.

Kněz Bořita byl jmenován kanovníkem přímo papežem Janem XXII, jak bylo tenkrát zvykem. Papež tenkrát sídlil v Avignonu na jihu Francie.

František Kužel, Vlastivědná společnost Žerotín

Správa našeho městečka ve středověku a v novověku

doplnění

Konšelé městečka v jeho samosprávě měli na starosti záležitosti, které se týkaly oblasti ochrany veřejného pořádku, dále správu finanční a v neposlední řadě i problematiku soudní.

Ohledně veřejného klidu a pořádku vydávali pokyny – obsažené v řádu obce – jež se týkaly zajištění bezpečného života v obci, dodržování zásad mravnosti, udržování čistoty prostředí, pomoci chudým a ochrany obchodu a kupujících. Pokyny uvedené v řádu obce zakazovaly nosit zbraně, určovaly dobu, do níž bylo možno vyseďávat v hospodách. Nejhorší bylo, když při prohlížení hospod narazili na pijany, kteří se nechtěli od svých pivních korbělů pohnout. Tu jim pak naložili velkou pokutu nebo zakázali vstup do hospody – někdy i v délce celého roku. V neděli a ve svátky se musel – z důvodů církevních – dodržovat klid a opravdu byl přísně dodržován a kontrolován zákaz jakékoliv práce na poli i v dílnách. Při porušení zákazu hrozila velká pokuta. Byly zakázány hazardní hry – hlavně hra v karty a v kostky – vrhcáby (což byla prastará hazardní hra, oblíbená u různých národů, jež se datuje podle archeologických nálezů již stovky let před počátkem našeho letopočtu).

Pokud do městečka přicházeli tuláci a tulačky a jiní podezřelí lidé, byli z městečka vyhnáni. Konšelé však pečovali o místní špitál, což byla malá primitivní nemocnice a útulek pro přestárlé, kteří neměli svou rodinu, jež měla povinnost se o starou generaci důstojně postarat. Neznámí lidé byli zatčeni a prověřeni, o koho se jedná. Zloději a loupežníci byli ostře pronásledováni a po právu ostře souzeni.

Konšelé též kontrolovali, aby obyvatelé dodržovali pořádek a čistotu kolem svých stavení, která měli pěkně upravit. Chránili městečko před požáry, které mnohdy zachvátily příbytky a stodoly mnoha obyvatel, protože stavebním materiálem bylo převážně dřevo a střešní krytinou byly došky (z rezné slámy) nebo dražší šindele (krytina ustrohaná ze dřeva).

V období trhů, jež se v městečku konaly na návsi – v prostoru před radnicí – konšelé kontrolovali, zda trhovci (prodavači) nešidí a stanovili ceny zboží tak, aby obyvatelé byli chráněni před drahotou. Největší problémy měli s řezníky a pekaři, kteří šidili a předražovali zboží.

Ke službě obecních strážníků – biřiců – si konšelé vybírali statné sousedy vysoké postavy, aby si snadněji poradili s provinilci. Rychtáři a písaři měli právo provinilé zatknout, avšak nesměli překročit práh šlechtického domu. Kdo z poddaných se rychtářskému právu vzepřel, neuposlechl, nebo snad rychtáře či obecního písaře napa-

dl, tak ten si nad sebou podepsal rozsudek smrti. Později takové hrubé provinění mohlo být řešeno po přimluvě vrchnosti vysokou pokutou, ale nikdo neměl právo se postavit proti úřední moci.

Druhou významnou starostí konšelů bylo hospodaření s obecními penězi. K těm náležely finanční prostředky získané z hospodaření na zemědělské půdě, která patřila obci, dále poplatky od majitelů obchodů, poplatky z mýtného (každý, kdo přešel přes vybudovaný most, musel zaplatit), z povolování trhů, zisk z prodeje soli, z vaření piva, z obecních mlýnů a z rybníků, jichž měly obce obvykle několik, i z lesů a pastvin. Při ročním vyúčtování bývali zvoleni vrchní dohlážitelé. Byli to zvolení obecní starší, kteří měli důležitý úkol, aby hospodaření konšelů zkontrolovali. Pokud roční vyúčtování bylo vrchními dohlázejícími zpochybněno, pak docházelo někdy i k těžkým střetům. Stávaly se i případy, že se konšelům ztratily doklady o hospodaření a spravedlivé vyúčtování nebylo možné. Pak docházelo k tomu, že se rozzlobení občané rozlícené vrhli na radnici, kterou zdemolovali a napadli purkmistra i další radní a vyházeli je z oken radnice. Tak se stalo například na Novém Městě pražském v 15. století.

Třetím významným úkolem konšelů bylo soudit přečiny proti zavedenému pořádku v obcích. Zprvu – po založení měst a městeček – soudili naši konšelé podle našeho starodávného zvykového práva a později podle zvyklostí k nám přenesených z oblastí obývaných Němci. V severních Čechách se uplatňovalo zvykové právo ze

Saska. V Praze na Starém Městě a jinde platilo právo jihoněmecké (norimberské). Časem se však rozvinuly a zdomácněly právnícké normy, které zpracovali naši vzdělaní lidé, kteří čerpali z českého zvykového práva. i z německých právníckých zvyklostí a dále je rozvíjeli. Vývoj právních norem na našem území prošel dlouhým vývojem a o tom více příště.

Zdeněk Smiřický, Vlastivědný spolek Žerotín Dřevohostice

T. J. Sokol Dřevohostice – Sokolské sportovní léto 2020

Vážení sportovní přátelé, naše tělocvičná jednota již více jak 110 let uspokojuje v Dřevohosticích touhu po zdravém pohybu, po rozvíjení síly, odvahy, vytrvalosti a odolnosti, stejně tak, jako po utváření dobrých duševních vlastností a rozvíjení národního povědomí. Jsme nejnižší základní sportovní jednotkou, která umožňuje ve volném čase všem, jak dětem, dospělým, tak i seniorům se seznámit s jednotlivými druhy sportu. V současnosti má naše jednota přes 200 členů, z nichž je 90 dětí a 42 seniorů. Těmito dvěma skupinám věnujeme významnou pozornost.

Letošní Sokolské sportovní léto (po jarní odmlce zaviněné epidemiologickou situací) poskytlo sportovní veřejnosti bohatou nabídku sportovního vyžití. Celkem bylo připraveno přes 20 akcí. Pro děti byly připraveny tenisové začátky, na které navazoval tenisový kemp, nebo dětská malá kopaná, která probíhala i v průběhu prázdnin, a dětské překážkové soutěžení na odrážedlech v sokolovně. Prázdninové měsíce byly obohaceny sportovními turnaji pro dospělé, kdy v sobotu 18. července se uskutečnil nohejbalový turnaj v sokolovně, na který v dalším týdnu navázal velice úspěšně zorganizovaný házenkářským oddílem naší jednoty, házenkářský turnaj, jehož se účastnily týmy z Holešova, Bystrice pod Hostýnem, Žeravic a společně nám všichni házenkáři připravili krásný sportovní zážitek. Nadcházející víkend byl také ve znamení házené, ale tentokrát té místní, uliční, kde se kloubila zkušenost, vyzrálost a vyhranost starších účastníků s mládim – pěkná akce. Na tenisových kurtech pravidelně každou první sobotu v září probíhal tenisový turnaj Dřevo open. Postupně i beach volejbalové hřiště se probouzí, získává své příznivce, a to nejen z řad malých dětí s bábovičkami a bagry, ale také i sportovní duch a volejbalová hra zavane z písku s hlasitým jásotem. Bylo také realizováno několik pěkných cyklistických vyjížděk členů Klubu sokolských seniorů jednoty Dřevohostice s Cykloveterán klubem Hradčany/Dřevohostice, kde tyto vyjížděky připravuje pan Ladislav Sigmund.

V létě jsme měli více příležitostí se aktivně zapojit do aplikace EPP Nadace ČEZ a svými body přispívat na různé projekty nadace. Od středy 23. září začínal týden akcí Sokol spolu v pohybu, který je součástí Evropského týdne sportu s motem „Be-Active“, což je iniciativa Evropské komise na podporu sportu a pohybových aktivit v celé Evropě a tento projekt také neproběhl bez našeho povšimnutí.

Samostatnou kapitolou je však letošní letní projekt, který připravila naše tělocvičná jednota pro seniory, a tím bylo seniorské sportovní soutěžení, jehož vyvrcholení mělo proběhnout formou Sportovního seniorského podvečeru u cimbálu v Dřevohosticích, který se měl uskutečnit v pátek 2. 10. 2020 (vzhledem k současné opě-

tovně špatné epidemiologické situaci nový termín, hned jak to bude možné, bude upřesněn), je vyvrcholením a odměnou za celoroční aktivní sportovní a společenský přístup seniorů v Dřevohosticích. V průběhu podvečeru budou vyhodnoceni všichni aktivní senioři, kteří se účastnili sportovních akcí organizovaných Tělocvičnou jednotou Sokola Dřevohostice, s vyhodnocením nejlepšího seniorského sportovce. V průběhu měsíců července až září bylo realizováno několik pěkných společensko-sportovních akcí, kde sportující senioři plněním různých „sportovních“ úkolů mohli získávat různé bodové ohodnocení. Začali jsme ve středu 29. července „Letní seniorskou mini olympiádou“ a co čtrnáct dnů dalšími akcemi: „Letním seniorským šipkovým turnajem“, „Letním seniorským petangovým turnajem“ a dvou kol „Letních seniorských speciálních disciplín“, jejíž poslední kolo se uskutečnilo ve středu 23. září. Příjemně nás překvapil zájem ze strany seniorů, jejich hravost i zápal pro soutěžení. Samotného soutěžení se účastnili nejen senioři z Dřevohostic a okolí, ale také z Domova pro seniory Radkova Lhota. Celkem tedy ve všech pěti kolech soutěžilo 43 seniorských sportovců. Nelze také opomenout tým děvčat pod vedením paní Petry Němcové a Mirky Buchtové, dále to byly Ivana Kopečná, Ivana Pešáková, Lenka Šaradinová, Jana Píteková a některé jejich děti, které zapisovaly výsledky na jednotlivých stanovištích s předsedou Klubu sokolských seniorů naší jednoty panem Mgr. Karlem Jakubálem. Soutěžní disciplíny obohatili ukázkami i sportovními rekvizitami manželé Mirka a Vlastimil Cagáškoví.

Děkuji všem za ochotu a pomoc při organizaci jednotlivých soutěží. Na realizaci Sportovního seniorského podvečeru v Dřevohosticích se nám podařilo získat grant od Nadace ČEZ v částce 21 000 Kč, a to formou zařazení našeho projektu do mobilní aplikace „Pomáhej Pohybem“, a aby náš projekt uspěl, bylo nutné nasbírat od přispěvatelů 42 000 bodů. Rychlost, s jakou byl tento cíl naplněn, mě samého překvapila. Náš projekt se v aplikaci Nadace ČEZ Pomáhej Pohybem udržel jen čtyři dny a za tuto dobu bylo nasbíráno všech 42 000 bodů. Za což také děkujeme.

Naší snahou je realizovat takové akce, společensko-sportovní projekty a poskytnout takové podmínky, které napomohou k zlepšení životního stylu, zvýšení aktivity, posílení imunity a dodají významný smysl k životu.

Jaroslav Jančík

Dotace a granty v roce 2020 – T. J. Sokol Dřevohostice

V roce 2020 naše tělocvičná jednota podala celkem 8 žádostí o dotaci nebo žádostí o granty na různé projekty. Neuspěli jsme s jednou žádostí o dotaci prostřednictvím Župy Středomoravské-Kratochvílovy na Olomoucký kraj. Celková částka všech přijatých dotací a grantů v letošním roce 2020 činí 165 873 Kč, některé již byly řádně vyúčtovány a u ostatních v současnosti probíhá proces vyúčtování.

Velice si vážíme jakékoliv podpory, neboť naše tělocvičná jednota, jakožto nestátní nezisková organizace, by bez této podpory velice těžko provozovala svou sportovní i společenskou činnost.

Podaná žádost	název projektu – využití	poskytnutá částka
Olomoucký kraj	Celoroční sportovní činnost	10 000 Kč
MŠMT MŮJ KLUB		94 600 Kč
Městys Dřevohostice	Zimní spor. soutěžení dětí a mládeže	10 773 Kč
OS ČOS Sportovci starší 60 let		2 500 Kč
OV ČOS Odbor všestrannosti prostřednictvím župy		2 000 Kč
Nadace ČEZ	Sportovní seniorský podvečer	21 000 Kč
Olomoucký kraj	Oddíl malá kopaná dětí a mládeže	25 000 Kč
Celkem		165 873 Kč

Jaroslav Jančík

Mladí hasiči v roce 2020

Činnost kroužku mladých hasičů

Omezení, která nastala na jaře letošního roku v souvislosti s epidemií COVID 19 v celé zemi, měla velký dopad na naši pracovní náplň. Na území celé ČR byla zrušena veškerá činnost pod záštitou SH ČMS.

Po uvolnění pravidel po odeznění první vlny jsme obnovili práci přípravou na Okresní kolo hry Plamen, avšak z důvodu pokračujících opatření i toto bylo odloženo.

V neděli 28. června 2020 jsme uspořádali cyklistický výlet pro starší žáky, první občerstvovací zastávka byla v Přerově u Tesca a pak byla další meta koupání na šterkových jezerech u Tovačova, kam jsme všichni v pořádku dorazili. Po příjemném osvětlení jsme se zastavili v cyklo-hospůdce v Lobodicích na dobrý oběd. Naše další cesta vedla přes les kolem letiště do obce Bochoř na zdejší levandulové pole, kde právě probíhaly slavnosti. Tak jsme neudolali a ochutnali zdejší levandulovou limonádu. Poslední etapa cesty vedla před Újezdec zpět do Dřevohostic. Celková ujetá trasa byla téměř 80 kilometrů, všichni zúčastnění předvedli vynikající výkon.

V průběhu prázdnin jsme se začali jako každoročně připravovat na soustředění mladých hasičů společně s SDH Beňov. V letošním roce nám poskytl azyl vedení obce Domaželice a naše stanové městečko jsme rozložili na výletišti nedaleko fotbalového hřiště Domaželice od 21. do 23. srpna. Tak jako každoročně jsme zařadili přípravu na závod branné všestrannosti a zejména z důvodu informace, že některé sbory v okolí chystají pohárové soutěže, jsme jako hlavní bod tréninku zařadili požární útok. V programu soustředění nechybělo ani každodenní promítání.

V letošním roce jsme pro pořádání soustředění mladých hasičů obdrželi dotaci z MAS partnerství Moštěnka. S touto finanční podporou jsme pokryli náklady na hlav-

ní jídlo dne pro všechny strážníky, kterých se nám v letošním roce sešlo 41 mladých hasičů a 7 vedoucích.

Touto cestou děkujeme vedení obce Domaželice za poskytnutí zázemí pro naše putovní soustředění. A těšíme se, kam nás vítr zavane v roce 2021, určitě zase do některé z obcí mikroregionu Moštěnka.

Soutěžní činnost

Jak jsem již zmiňoval, všechny oblasti činnosti požární ochrany jsou v letošním roce ovlivněny opatřeními epidemie. Nejinak tomu bylo i v soutěžní oblasti, některé sbory v přílehlých regionech měly soutěžní klání připraveno natolik, že se je rozhodly zrealizovat. A tak jsme je podpořili svojí účastí.

Poslední sobotu v srpnu jsme zavítali do Partutovic. Naše soutěžní družstvo starších žáků předvedlo svoje kvality a odvezlo si pohár za 2. místo s časem 13,34.

Následující víkend již byl ryze soutěžní. V pátek podvečer jsme přivezli dvě družstva starších a jedno družstvo mladších na noční soutěž do Roštění. Mladší žáci nakonec podali nejpodařenější výkon a vyhráli pohár za první místo. Hned v sobotu ráno jsme letos v opoždění navštívili sportovní areál Hranice, kde každoročně probíhá okresní kolo hry Plamen. V letošním roce z důvodu omezení počtu osob bylo toto sportovní klání také zúženo na tři soutěžní disciplíny. Po odběhnutí dvou běžeckých disciplín na oválu (4 x 60 metrů a štafeta dvojic) jsme se přesunuli do Soběchleb na

závěrečnou disciplínu požární útok, která se povedla zejména starším žákům. Po poledni jsme dorazili do Dřevohostic, nabrali čerstvé posily a vyrazili směrem na Rusavu. Zde poprvé v pěkném prostředí sportovního areálu se naše dvě družstva starších žáků utkala v požárním útoku s družstvy zlínského a kroměřížského okresu. Naše starší Áčko předvedlo zdařilý pokus s časem 13,78 a o pouhou setinu sekundy zaozvalo na druhém místě za staršími žáky z Mirošova, nejlepším družstvem současnosti na Zlínsku. V následujícím týdnu k nám došla informace, že po sečtení výsledků disciplín Okresního kola hry Plamen 2020 družstvo starších žáků obhájilo vítězství z ročníku 2019.

Druhý zářijový víkend jsme se opět věnovali soutěžením na plné pecky. V pátek 11. 10. jsme se dvěma družstvy starších vyrazili do Záhlinic na noční závody pod Kominem. Dvě N jsou důkazem, že ne vždy se musí dařit. Nelenili jsme a v sobotu jsme si jeli spravit soutěžní chuť do Machové. Zaváhání mladších znamenalo 10. místo, starší Áčko po mírném prostřihu 3. místo a Béčko 8. místo.

Nádherné sobotní odpoledne nás nenechalo klidnými, a tak jsme za hasičskou zbrojnicí uspořádali provizorní ukončenou, kde jsme si i s rodiči a dalšími členy sboru zasoutěžili v nám dosud neznámé disciplíně TFA. A jak již bývá zvykem, tak se nám soutěžení natáhlo až do podvečera.

Neděle byla opět v soutěžním duchu a všechna naše soutěžní družstva zavítala do Zářičí. Pro letošní rok v průměrné účasti soutěžních družstev vybojovalo Áčko starších žáků časem 12,73 první místo. Další družstva již takové štěstí neměla a zapisovala N.

Třetí zářijový víkend již ukončovalo letošní soutěžní sezonu pouze Áčko starších žáků výjezdy do Ubla a Nedašova v okrese Zlín, odkud přivezli věcné ceny za 8. a 3. místo. Jako odměnu za reprezentaci sboru si poté družstvo vyšláplo na rozhlednu Vartovnu a také Čertovy skály u nedalekého Lidečka.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem soutěžícím a vedoucím za reprezentaci městečka Dřevohostice a SDH Dřevohostice v oblasti požárního sportu.

vedoucí MH Pavel Mrtvý

Zásahová jednotka SDH Dřevohostice

Žádnému vnímavému občanovi našeho městečka neuniklo, že zásahová činnost naší jednotky v letošním roce není zanedbatelná.

Sířena, jako jeden z prostředků svolání členů zásahové jednotky, se v Dřevohosticích letos rozezněla mnohokrát:

12. 1. 2020	dopravní nehoda
16. 1. 2020	požár výškové budovy Hradčany
18. 1. 2020	dopravní nehoda
20. 1. 2020	únik nebezpečných látek Dřevohostice
11. 2. 2020	likvidace nebezpečných stavů Dřevohostice
24. 2. 2020	likvidace nebezpečných stavů Dřevohostice
25. 2. 2020	taktické cvičení domov seniorů Radkova Lhota
11. 3. 2020	dopravní nehoda Dřevohostice–Lipová

8. 4. 2020	požár lesního porostu Slavkov p. H.
24. 4. 2020	požár lesního porostu Roštění
30. 4. 2020	únik nebezpečných látek na vodní plochu Dřevohostice
1. 6. 2020	únik nebezpečných látek do ovzduší Dřevohostice
20. 6. 2020	likvidace nebezpečných stavů (příprava pytlů s pískem)
2. 7. 2020	dopravní nehoda Turovice
23. 7. 2020	požár nízké budovy Turovice
28. 7. 2020	odstranění nebezpečných stavů (el. vedení) Dřevohostice
4. 8. 2020	technická pomoc – transport pacienta Dřevohostice
27. 9. 2020	dopravní nehoda Dřevohostice–Domaželice
3. 10. 2020	požár lesního porostu Slavkov p. H.
9. 10. 2020	záchrana osoby z uzavřených prostor
13. 10. 2020	odstranění nebezpečných stavů (protipovodňová opatření)

Touto cestou děkuji všem členům zásahové jednotky za jejich práci, připravenost a nasazení v jakékoli situaci. *Pavel Mrtvý, starosta SDH Dřevohostice*

Přeci letos Sochovou nenecháme truchlit

Letošní rok je po jedné stránce opravdu smutný, ale jaký si to uděláš, takový to máš. Letos to mohlo být po 35., kdy se na sochovické louce v Rajnochovicích mohlo probíhat na 50 dětí jako účastníků letního pionýrského tábora, který pořádají pionýři z Dřevohostic.

Pro všechny byly měsíce březen až červen opravdu náročné. Nikdo (týká se našich pánů ministrů) se nedokázal rozhodnout, proto jsme to museli rozseknout sami. Začátkem června jsme se rozhodli, že letošní táborovou sezónu vynecháme, ale tento čas 5.–18. 7. 2020 musíme nějak smysluplně využít.

S pionýrskými dospěláky, ale i s kamarády jsme se dohodli, že táborová základna na Sochové si zaslouží novou podlahu v hlavní budově. 4. 7. jsme všichni i s rodinami vyjeli na Sochovou, postavili pár stanů a začali zvelebovat náš Ráj. Jak už jsem psala, podlaha v hlavní budově dostala dvě nové vrstvy speciální hmoty na zpevnění a vyhlazení a také jako třešničku na dortu dostala nový nátěr. Trvalo to cca 3 dny, ale stálo to za to. Během týdenní rekreace a renovace v Rajnoškách se téměř všichni, kdo tam byli, podíleli na nátěru všech podsad. Na 272 stran podsad padlo cca 7 litrů hnědého Luxolu. Protože kůrvec řádí v našich „lesích“ dál, bylo nutné pokácet další uschlé stromy, které hrozily nebezpečím pro budoucí táborníky. K tomu nám dopomohl opět náš pan kastelán. Vše skácel na jedničku a my už jsme jen odklízeli a odklízeli a odklízeli. Abychom se ve volných chvílích na sluníčku a v dešti jen nenudili, tak jsme dělali i drobné úpravy a třídění nashromážděného majetku a že toho nebylo málo.

Vše není jen o práci, ale i zábava musí být. Nechyběl tradiční výlet do Osíčka, kde si to naše dětičky náležitě užily hlavně na tobogánu. Diskotéka a zároveň test naší nové podlahy se nejvíce líbila našim nejmenším. Pubertáci tradičně postávali v rožku a řešili ty jejich osobní problémy :-D

Vždycky však nastane ten den, kdy je potřeba vše řádně uklidit, schovat před zloději a přírodními živly. Odjížděli jsme v pátek a myslím, že někteří i se slzou v oku. Například já jsem byla unavená po týdnu, jako bych tam strávila celých 14 dní. Pravidelně se tam budeme vracet, ale 50 dětí tam dovezeme až příští rok. V roce 2021 si vše vynahradíme dvojnásobně a už teď se na dětičky móóóo těšíme a doufáme, že i ony na nás.

Čížková Hanička, vedoucí PS Dřevohostice

Přespávačka v komnatách dřevohostického zámku

Po dlouhých 5 letech jsme se rozhodli s celou pionýrskou partyjou, že opět uspořádáme přespávačku na krásném dřevohostickém zámku. Protože z koronavirových důvodů letos nepořádáme tábor, tak aspoň touto cestou jsme se rozhodli, že zpřijemníme prázdniny dětem i sami sobě. Již po 14 dnech jsme ohlásili plný stav, tedy 25 dětí ve věku 7–13 let. Za spolupráce pana starosty jsme dohodli pronájem zámeckých prostor a začaly probíhat přípravy.

V pátek 24. 7. 2020 to v podvečerních hodinách začalo v zámecké zahradě pěkně ožívat. I když to bylo v zámku, neznamená to, že děti by spaly na historických postelích a duchochách s husím perím, ale měly si donést karimatku, spacák, polštářek a pyžamo.

Protože to vypadalo, že každou chvíli nám pěkně sprchne, tak jsme nejdříve začali připravenou zámeckou dráhou, která byla na čas a na diplomy, kdy jsme si děti rozdělili do dvou kategorií. Následovalo tradiční opékání špekáčků, kde nesměla chybět kytara. Zavzpomínali jsme si u písniček krásně i na sochovickou hymnu nebo tradiční táborové ukolébavky jako třeba Watanay.

Aby si děti odnesly domů i hmotnou vzpomínku, dostal každý nocležník bílé triko, které si pomaloval fixami na textil dle vlastní fantazie.

Už byl čas přesunout se do hlavního sálu dřevohostického zámku, protože diskotéka v pyžamech už klepala na dveře. DJ Nedělkis připravil dětem bohatý playlist,

u kterého se každý řádně zapotil. Zpestřením pro děti určitě byla i noční procházka na věž zámku, kde prý potkaly i Bílou paní. Poté si dětičky samy udělaly svůj pelíšek, všude, kde to bylo možné, a o bohaté sny se jim určitě postarala i animovaná pohádka Adamsova rodina, kterou jsme jim promítali na zeď.

Nebyli bychom to my, kdybychom dětem jen tak ulehčili usínání pohádkou, proto jsme vyčkali, až dětičky usnou a cca kolem 1 hodiny v noci jsme jim připravili 1. budíček: „všichni about a obléct mikiny a jde se ven šup šup šup“. Věřím, že pro 90 % z nich to bylo opravdu náročné a nečekané, protože vzbudit některé bylo náročné i pro nás.

Na nocležníky dřevohostického zámku už čekala stezka odvahy, která vedla jak jinak než kolem Valů. Děti šly podle svíček umístěných v zavařovačkách a prý po cestě potkaly i strašidla a duchy. Nechápu jaká, když vím, že jsem

tam posílala jen několik našich dospěláků, aby dělali dohled :-D. Statečnost však některé opustila už po druhé zavařovačce a se slzami v očích nebo se slovy „vzdáváme to“ se vrátily zpět na start. „Nevadí, třeba příští rok už nám to nezbaštíte a kolem Valů v noci si procházku uděláte“.

Ráno v 7:30 2. budíček (tak jako na táboře samozřejmě). Rozcvička kolem Valů s Nedělíksem asi není obvyklá pro tyto dětičky, ale když nedoběhly, tak alespoň došly. Snídaně byla bohatá a formou švédských stolů přímo v zámecké zahradě. Jako v několikahvězdičkovém hotelu jsme si tak připadali všichni. Velké množství ovoce, cornflakes, mléko a buchtý a muffiny pečené s láskou od našich dospěláků. Kdo si tohle příště nechá ujít?

No a ještě hry a zábava s našimi dospěláky a už probíhalo velké loučení, snad jakoby po 14 dnech i když to bylo jen po jedné noci.

Všem dospělákům a i účastníkům moc děkuji za pomoc, statečnost a zvládnutí přespávačky na 100 %

Hanička Čížková, vedoucí PS Dřevohostice

Školní rok 2019/2020 v MŠ Pramínek

Srpnové měsíce jsou ve školách a školských zařízeních z hlediska závěrečných zpráv hodně podobné s měsícem prosincem, kdy se uzavírá rok, bilancuje se a zamýšlí nad uplynulým. Školní rok 2019/2020 začal jako každý jiný školní rok předchozích let. Opět jsme měli školku plnou dětí až do výše kapacity. Celkem 71 ve třech třídách. Názyvy tříd jsme ponechali: Včeličky, Berušky, Žabičky. I tým pracovníků nastoupil ve stejném seskupení jako rok předchozí. Bohužel se v průběhu roku muselo mnohé změnit. Začalo to již v říjnu, kdy nám odešly dvě kolegyně na dlouhodobou pracovní neschopnost, v prosinci ukončila své působení v MŠ paní učitelka Simona Foukalová a paní učitelky Marie Zámečníková a Michaela Janková odešly na mateřskou dovolenou. Najít nové

kolegyňky v průběhu školního roku byl opravdový výkon. „Paní učitelky začínají být ohrožený druh“ – jest výrok jedné úřednice jednoho nejmenovaného úřadu a měla pravdu. Než jsme učitelky našly, vypomohla nám Mgr. Eva Goldová – paní ředitelka MŠ t. č. v důchodu, Alena Večeřová z Turovic a Mgr. Andrea Blatáková z Nahošovic.

A nejen to přinesl nový rok. Kvůli koronaviru byl přerušen ve školce provoz od 16. března do 31. května 2020. Všechny domluvené mimoškolní akce, divadla, výlety za poznáním se musely zrušit. Také zápis dětí pro školní rok 2020/2021 proběhl velmi netradičně. Děti jsme přijímali, aniž bychom je viděli a aniž by děti viděly nás a školku. Jejich adaptační dobu jsme tedy poté přizpůsobovali tomuto aspektu. Opět byl velký zájem o přijetí dětí do naší MŠ. Poptávali se rodiče i z jiných oblastí, než je naše spádová, ale bohužel nebylo možno jejich děti již přijmout z důvodu naplněné kapacity.

Na konci června jsme uspořádali pro všechny děti sportovní Olympiádu na školní zahradě se slavnostním rozloučením s předškolními dětmi a pomalu začínaly letní prázdniny. Školka byla v provozu prvních 14 dní v červenci a posledních 14 dnů v srpnu. V době přerušení provozu jsme pracovali na dalších úpravách a opravách budovy školky. Na jaře přes

80 radiátorů opatřila firma pana Badury z Turovic novými termostaty. Konečně můžeme regulovat topení ve třídách, kde se například v době nemocnosti dětí neučí, nebo ve skladech, kde není potřeba stále natápět na vysokou teplotu, a i několik radiátorů jsme nechali znovu natřít.

O prázdninách se dostala na řadu podesta. Schodiště bylo v neutěšeném stavu již několik let. Bylo léta popraskané, odloupávaly se díky tomu kousky betonu, zábradlí nedrželo pevně v budově a o odtokové rouře se nedá ani hovořit. Ta byla již

roky nefunkční a veškerá dešťová voda nasávala rovnou do obsahu podesty. Ale to vše na řadu mohlo přijít až po velkých úpravách fasády. Všechno má svůj čas. Bohužel prací na obci bylo mnoho a tak nám tentokrát nemohla obec poskytnout obecní pracovníky pro vykonání této rozsáhlé opravy. Oslovili jsme několik firem. Schodiště zrekonstruovala firma pana Horáka a zábradlí vyrobila a nainstalovala firma DSD. Nyní je plně funkční a dotváří vestibul budovy MŠ. Ještě chybí stříšky nad vchody, po kterých voláme už také několik let, ale ty přijdou na řadu pravděpodobně zase až v dalším období přerušení provozu školky.

Je stále co opravovat a dotvářet i uvnitř budovy školky. Dětem upravujeme a zútulňujeme prostře-

dí, jak jen rozpočet dovolí. Maloškům jsme pořídili mimo jiné nový gauček a kuchyňku, pro hru „na domácnost“. Na písek velkou míchačku na beton. Na Vánoce, ale i v průběhu roku se dokupují pravidelně do všech tříd hračky a didaktické pomůcky.

Září 2020 jsme zahájili v plném počtu dětí i personálu: paní učitelka Zátorská zastupovala paní učitelku L. Kuželovou a tedy již odešla do nové MŠ na stálý úvazek. Září tedy s námi zahájila na zbývajících dobu RD L. Kuželové p. uč. Marie Zavadilová ve třídě předškolních dětí s p. uč. Evou Doleželovou DiS., děti 4–5 leté mají ve třídě učitelky tři, a to proto, že nové financování ve školství umožnilo doplnit ředitelské úvazky u dětí další učitelkou (pozn. ředitelské úvazky přímé práce u dětí jsou kratší než učitelské z hlediska administrativních prací). Na tomto nově vzniklém pracovním místě pracovala vloni A. Blatáková, ale bohužel jen na dobu, než jsme našli kvalifikovanou učitelku. Přijali jsme nabídku p. učitelky Jany Šimčíkové, Bc z Dřevohostic. Dále v této třídě s p. ředitelkou pracuje ještě sl. uč. Jana Nedomová a asistentka pedagoga Romana Michalčáková, jelikož máme zapojeno dítě v podpůrných opatřeních. Ve třídě 2letých dětí pracuje p. uč. Magda Opletalová a Petra Jančíková s chůvou Kristýnou Slaměňíkovou, která u nás pracovala rok jako výpomoc na úklid za pracovní neschopnost. Na toto místo nastoupila na dobu zástupu za PN paní Alenu Zicháčkovou z Křtomile. Chůva paní Alena Sigmundová odešla již na zasloužený důchod.

První zářijová pohádka rozsvítila očka našich dětí, mají za sebou adaptační program, mnohé i po půl roce přestávky z důvodu koronavirových opatření. A nástup do školky nebyl pro některé vůbec jednoduchý. Zvykly si na dlouhodobý pobyt v domácím prostředí a tak nějaký čas trvalo, než se zase přizpůsobily školkovému prostředí. Ale vše je již v zaběhnutých kolejích a budeme doufat, že školka zůstane pro děti otevřená celý školní rok 2020/2021.

Ilona Zapletálková, ředitelka

Schola pictus aneb Škola na obrazovce

Ráno 1. září bylo pošmurné a deštivé, a ačkoli se na školu tentokrát těšili jak žáci a učitelé, tak rodiče, netrvala naše radost dlouho. Přesněji řečeno půl druhého měsíce. Roušky, rozestupy, zákaz tělesné výchovy, již ministerstvo zaryté říkalo tělocvik, a nově Půlnoční království aneb zákaz zpěvu předcházely úplnému zavření škol. Na téměř dvě stovky našich dětí opět jukáme z obrazovek a utěšujeme se, že to tentokrát snad nebude na půl roku.

Na přípravu distanční výuky jsme využili čtvrtmilionové dotace, takže učitelé jsou opatřeni notebooky s kamerou, mikrofonom a programovým

Do školy jen s čistýma rukama

Přivítání prvňáčků

Třetáků je plná třída

Paní učitelka Marcela Tománková při distanční výuce

Pan učitel Marek Foukal při distanční výuce

vybavením vhodným pro výuku na dálku. Celodenní školení přineslo jen primární znalosti pro práci s komunikační technologií, a tak se pedagogové vzdělávají individuálně i vzájemně.

Protože ve škole byl posílen signál a zajištěno pokrytí celé budovy, učí naši pedagogové vesměs přímo z budovy. Náhodný návštěvník by si pomyslel, že vládní nařízení porušujeme, protože z každé učebny se v době výuky ozývá učitelský hlas. To učební látka zahajuje svou digitální cestu za dětmi. Dokonce i dětskému štěbetání a zlobení se dostalo virtuální podoby – třetí si mezi dvěma hodinami udělali distanční přestávku a v komunikační platformě Teams rozvrtali, co se dalo. Tvářili se potom jako kořata nad loužičkou, že se to samo a oni nic. Zapomněli, že každý zanechává svůj digitální otisk a že záškodníky snadno odhalíme.

*Nataša Kučerová,
těžce zkoušená řidičí*

Ve finále bodoval náš Philip!

Letos dostal školní sport od koronaviru řádně na frak. Český olympijský výbor ovšem Republikové finále Odznaku všestrannosti olympijských vítězů na brněnském stadionu VUT stihl zorganizovat již v prvních zářijových dnech a reprezentant naší školy byl při tom!

Na jaře jsme se nemohli zúčastnit okresního ani krajského kola, kde by žáci změřili síly s ostatními vrstevníky, a přesto se Philipu Cholastovi podařilo probojovat přímo do finále, kam postoupilo podle zaslaných výsledků vždy 24 nejlepších ve své věkové kategorii.

Philip, překvapila tě pozvánka na republikové finále?

Velmi, vůbec jsem netušil, že jsem tak dobrý.

Reprezentovat školu na celostátním utkání, to už něco znamená. Jak ses na brněnskou exhibici připravoval?

Trénovat jsem začal už na konci prázdnin s paní učitelkou Jakubálovou ve škole a pak taky, když jsem byl v karanténě, doma na dvoře a na zahradě.

Dáváš přednost nějakému druhu sportu, nebo dokonce toužíš po profesionální sportovní kariéře?

Jsem spíš rekreační sportovec, ale lákají mě výzvy a jsem rád, když se umístím v jakékoli disciplíně. Rád jezdím na kole a běhám. Sem tam si zahraju fotbálek s klukama za sokolovnou.

A co finále? V Brně ses určitě setkal s dalšími mladými lidmi, které spojuje ten- týž vztah ke sportu. Zažil jsi tam ale i nějakou zajímavou příhodu?

Zajímavou? Jak se to vezme. Když jsme doběhli šestistovku, přišel ke mně reportér, který se snažil vtipně komentovat příjmení účastníků. Řekl jsem, že se jmenuju Cholasta a on na to: Ochlasta? Tak co máš nejraději k pití? Rychle jsem odvětil, že kakao a limonádu. No trapas.

A taky ponaučení pro dospělé, kteří se snaží být před dětmi ze všech sil vtipní...

Paní učitelka Jakubálová, která byla při tréninku k Philovým výkonům někdy i kritická, vypadala po návratu z Brna velmi spokojeně: „V kategorii chlapců narozených 2007 se utkalo celkem 68 startujících, mezi nimiž se Philip vůbec neztrácel. Dokázal obstát ve všech disciplínách desetiboje. Nejlépe se mu dařilo v trojskoku z místa, kdy s výkonem 7,53 cm obsadil 7. místo, v běhu na 60 m časem 8,61 skončil jedenáctý, v dálce se řadil na 13. místo skokem dlouhým 4,68 m a v hodu dvoukilovým medicinalem za hlavu se svým výkonem 14,05 m dostal na 14. místo! Ostatní disciplíny také nebyly zklamáním. Philip svými výkony potvrdil, že by mohl rozvíjet jakýkoli sport.“

S paní učitelkou nelze než souhlasit a popřát sympatickému pohodáři Philipovi ještě mnoho skvělých sportovních zážitků.

Nataša Kučerová

„Ať je teplo nebo zima, v družině je stále prima“

V tomto školním roce se přihlásilo do školní družiny 72 dětí. Děti z 1.–6. třídy byly rozděleny do 3. oddělení – šikovné Berušky, pilné Včeličky, čiperné Žabičky. V úterý 1. září proběhlo slavnostní zahájení školního roku a zápis nových prváčků do školní

družiny. Druhý týden v září jsme si společně zahráli seznamovací hry na školním hřišti. Koncem září jsme společně uklízeli školní zahradu. Školní družinu navštívil pan Bronislav Špunda, který nám vyprávěl o světě ptáčků. V září a v říjnu u nás vykonávala praxi studentka SPgš Přerov Michaela Špundová. Ve školní družině proběhla pěvecká soutěž „Tralala show“. V říjnu děti z 1. třídy poprvé navštívily obec-

ní knihovnu v Dřevohosticích.

Ve školní družině zpíváme, tancujeme, cvičíme, malujeme, vyrábíme, hrajeme hry v místnosti i venku. Za všechny soutěže a akce jsou děti odměněny sladkou nebo věcnou odměnou. Doufáme, že se v listopadu všichni ve školní družině setkáme. Už se na vás moc těšíme.

*Vychovatelky
Komoňová,
Kolaříková,
Doležalová*

Zvonička sv. Kryštofa vysvěcena

Letos vyjeli cyklisté z Dřevohostic ke své zvoničce sv. Kryštofa na Rusavu oficiálně hned dvakrát. Poprvé to bylo, když zvoničku světil pan farář Zdeněk Mlčoch. Bylo to na svátek sv. Kryštofa, který podle církevního kalendáře připadá na 25. čer-

vence, což byla sobota. Samozřejmě, že před svátostí křtu dobrovolníci z řad cyklistů znovu natřeli a krásně vyzdobili zvoničku i okolí. Přítomni byli všichni, kteří měli zásluhu na tom, aby pěkná zvonička zdobila příkrý rusavský svah na Grapech. Úvodní slovo si vzal dr. Wiederman z Hulína, zakladatel, původně jenom obrázku sv. Kryštofa – patrona cyklistů. Dále pak promluvili naši patrioti a zhotovitelé Zdeněk Krutíl a Ladá Sigmund. Následovala slavnost svěcení, které se zú-

častnil i dlouholetý rusavský starosta Bohumil Škarpich a kolem sedmdesáti cyklistů a farníků z Dřevohostic.

Podruhé jsme letos vyjeli ke zvonici 20. září na tradiční už v pořadí 8. cyklopuť.

Chtěli bychom poděkovat panu faráři Mgr. Zdeňku Mlčochovi za pěkné provedení svátosti svěcení a také Miloši Kvasnicovi a ministrantovi Vítovi Dohnalovi. Za výzdobu zvoničky pak manželům Pavlovi a Marcele Zehnálkovým.

Ladislav Sigmund

Sraz dětí z ulice Lány po pětáctyřiceti letech

Sociální síť nemám moc v oblibě, ale přesto mi pomohly se setkáním dávných kamarádů. Protože se mi zastesklo po nejbližších kamarádech z dětství, zkusila jsem hledání přes Facebook a Messenger. Hodně lidí se přes tyto dnes velmi populární sociální sítě našlo, proč bych někoho nenašla i já. První, koho jsem vyhledala, byla Hanka, se kterou jsem kamarádila snad od narození, ale naše cesty se rozešly v době, kdy jsme šly na střední školu a ona přestala jezdit na prázdniny ke své tetě. Bylo to

Třetí řada zleva: Jiří Zbírál, Karel Světlík, Josef Kynstler, Eliška Skalková (Mikešová), Hana Tanečková (Filipová), Eva Stiskálová (Světlíková), Eva Škrabanová (Nesvadbová), Miroslav Haubelt, Ladislav Zbírál. Druhá řada zleva: Lenka Stránská (Vaňková), Jitka Čížková (Nesvadbová), Marie Stiskálová (Krejčí), Jana Smékalová (Haubeltová), Libuše Kalivodová, Jana Fuksová (Světlíková), Pavel Mlčák, Antonín Stojan. První řada zleva: Alena Toračová (Krejčí), Emílie Tihelková (Dočkalová), Jiří Dočkal, Stanislav Čížek, Ladislav Šrámek

vlastně trošku na popud Tondy, který náhodně projížděl naší ulicí a začal se vyptávat na jednotlivé lidi. Vyměnili jsme si telefonní čísla s tím, že se někdy sejdem. Potom jsem našla Hanku a pozvala jsem je oba k nám na kus řeči. Chvilí to trvalo, než jsme měli všichni čas, ale nakonec jsme se sešli. Tam se zrodila myšlenka, že bychom mohli zařadit uliční sraz.

Nebylo to jednoduché. Někoho jsem potkala osobně, někoho přes sociální sítě. Někdo měl kontakt na dalšího člověka, a tak jsem postupně našla většinu lidí, které jsem si z dob dětství pomatovala. Také ten nepříjemný koronavirus hodně zbrzdil datum našeho setkání, ale nakonec se vše podařilo a dne 8. 8. 2020 jsme se sešli ve velkém počtu. Ještě dopoledne jsem měla velký strach, že nikdo nepřijde, ovšem ten byl neoprávněný. Přišlo 22 lidí. Každý zná setkání spolužáků, kde se snažíme všechny poznat, ale toto bylo něco zcela jiného. Někteří lidé se neviděli opravdu celých pětadvaceti let a poznat se navzájem nebylo vůbec jednoduché. Přibýly vrásky, kila i nemoci, ale nadšení nám zůstalo. Zavzpomínali jsme na všechny lumpačiny, které jsme prováděli většinou během školních prázdnin, kdy se sešli i děti, jež jezdily k prarodičům. Neustále jsme měli co probírat, takže se naše setkání protáhlo do pozdních nočních hodin. Naštěstí nám i to letošní proměnlivé počasí bylo nakloněno, takže se setkání vydařilo nad mě očekávání. A protože jsme nestačili všechno probrat, domluvili jsme se, že za rok se setkáme znovu. Doufám, že to příští setkání bude stejně milé a srdečné a na koho jsem zapomněla já, na toho si vzpomněl někdo jiný a pozveme jej na další sraz. Snad se na nás nebude nikdo zlobit, že jsme mu nedali vědět.

Tak za rok na shledanou, už teď se těším, že se příště budeme lépe poznávat.

Alena Toračová (Krejčí)

Starosta děkuje

Česko znovu pod rouškami

Není to tak, že během těžkých časů se rodí hrdinové. Během těžkých časů je pouze poznáváme. Tuctoví lidé, které na ulici přehlédnete. Ale až přijdou těžší časy, pak je vidět víc než obličeje. Obdivuji jejich sílu, výdrž, schopnost vytrvat, schopnost překonat překážky, riskovat zdravím. Teď je vidíme. Jsme za ně vděční, jsou i u nás v obci. Děkuji jim za to, že nám v příštích dnech budou připomínat, že těžké časy zase odejdou. Lidé schopní ustát zlé časy tady ale zůstanou. Možná s lehoučkým přehlédnutým obličejem, možná jindy a v jiných časech přehlížení, ale hrdinové... Děkuji

Odpadové hospodářství

S přicházejícím podzimem a krácením slunečných dnů začínáme intenzivněji uklízet naše zahrádky. Na podzim toho bývá mnoho. Začínáme ořezávat ovocné i okrasné stromy a stromky, vyhrabáváme listí, trávu i zahnilá jablka. Pokud máme možnost, plníme si malé domácí kompostárny, z kterých časem získáme vlastní substrát pro výsadbu nebo hnojení na zahrádce, ale co s tím zbytkem? Odvezeme do kontejnerů!

Na kontejnerových stáních najdu dva kontejnery, barevně odlišené s informační cedulkou co do kterého kontejneru patří. Červený větší kontejner je určen na drobný

dřevnatý odpad a to: malé větve z ořezu stromů a větvičky z keřů. Šedý menší kontejner je určen pouze na: listí, trávu, bylinný odpad ze zahrádek, zbytky ovoce a zeleniny.

Kde kontejnery najdu? V sudých týdnech na kontejnerových stáních v ulicích Sadová, Novosady a na Náměstí. V lichých týdnech pod farou, u mostu na Lány a u lávky ulice Chaloupky.

Domnívám se, že v brzké době bude nutné řešit i umístění sběrného dvora, který by vyřešil spoustu současných problémů. Především přesunutí místa nebezpečných odpadů, umožnění občanům pravidelné odkládání velkoobjemového, drobného stavebního odpadu a dalších odpadů.

Věřím, že společným tříděním všech složek odpadů bude naše obec čistější a krásnější.

Jaroslav Jančík

Dotace a příspěvky v roce 2020

V roce 2020 jsme podali celkem 12 žádostí o dotaci nebo příspěvek na různé projekty. Neuspěli jsme s žádostí o dotaci na rekonstrukci chodníků na ulici Lapač a jednu dotaci na setkání dechových hudeb jsme museli z důvodu zhoršené epidemiologické situace nepřijmout, obě byly z Olomouckého kraje. Dále byla zamítnuta jedna žádost o dotaci z Ministerstva pro místní rozvoj ČR, a to na rekonstrukci dětského hřiště za sokolovnou. Jedna dotace na ministerstvo vnitra na JSDH je v současnosti ještě v řízení. Z těchto výše uvedených akcí byl realizován projekt rekonstrukce chodníků na ulici Lapač, a to z rozpočtu městyse. Celková částka všech přijatých dotací v letošním roce zatím činí 3 106 141 Kč, některé již byly řádně vyúčtovány a u ostatních v současnosti probíhá proces vyúčtování.

2020	projekt – využití	poskytnutá částka
MMR ČR	Stavební úpravy ulice Lesní	1 965 446 Kč
MK ČR prostřed. ORP	Zámek – odvlhčení obvodového zdiva	359 000 Kč
Olomoucký kraj	Hospodaření v lese	118 320 Kč
Olomoucký kraj	Hospodaření v lese – kůrovec	279 410 Kč
Olomoucký kraj	Vybavení pro JSDH Dřevohostice	41 000 Kč
Olomoucký kraj	Sokolovna – kotelna	250 000 Kč
Olomoucký kraj	Knihovna – vybavení	31 995 Kč
Olomoucký kraj	Hospodaření v lese – oplocenky	60 970 Kč
celkem		3 106 141 Kč

Jaroslav Jančík

Podzimní recepty pro zdraví

Vegetariánský boršč

Vezmeme velký hrnec, na oleji nebo másle v něm osmahneme drobně pokrájenou cibuli, přidáme kořenovou zeleninu - celer a mrkev - nakrájenou na kousky nebo nahrubo nastrouhanou, chvilku osmažíme, do hrnce přidáme na nudličky nakrájené hlávkové zelí, rajčatové pyré nebo propasírované velké rajče nebo dvě, pár bobkových listů, několik kuliček nového koření a pepře, lehce přisolíme, trochu podlejeme vodou a chvilku dusíme. Až zelenina začíná měknout, přidáme na kostky nakrájenou červenou řepu, nejlépe krátce předvařenou, a dále dusíme do požadované měkkosti zeleniny.

V druhém, menším hrnci mezitím uvaříme na kostky nakrájené brambory ve slané vodě, ty potom přidáme i s vodou do prvního hrnce (teď vidíme, proč ze začátku máme opatrně solit). Promícháme, přidáme prolisovaný česnek a začneme dochucovat – boršč by měl být příjemně nakyslý – citronovou šťávou, solí, postupně a pomalu, tak, aby byla chuť vyvážená. Na talíři doplníme lžící zakysané smetany nebo kvalitního bílého jogurtu a posypeme nakrájenou zelenou natí - petrželovou, celerovou, kerblíkovou, pažitkovou... co máme na zahrádce nebo v květináči za oknem. Jíme s chlebem nebo bez podle chuti.

Množství a druh vstupních surovin upravíme podle toho, co zrovna máme doma, fantazii se meze nekladou, můžeme přidat třeba i vařené fazole, boršč je pokaždé trochu jiný a druhý den ještě lepší.

Salát z červené řepy

Syrovou červenou řepu a celer nastrouháme nejmenno – použijeme menší bulvičky, aby nebyly dřevnaté. Přidáme několik lžic zakysané smetany nebo dobrý bílý jogurt, osolíme a opepříme podle chuti a přidáme hrstku nasekaných vlašských ořechů, můžeme i česnek. Promícháme a necháme chvilku zaležet. Jíme s topinkou nebo jiným pečivem.

Jahelník

Jáhly jsou velmi hodnotná bezlepková obilovina, jsou dobře stravitelné i pro hodně malé děti a plné minerálních látek.

Odměříme hrnek jahel a spaříme je vřelou vodou, scedíme, dáme do hrnce a přidáme dva hrnky horké vody, trochu soli a pod pokličkou pomalu vaříme asi 10 minut, nemícháme, až se voda vyvaří a jáhly jsou měkké a nadýchané. Přidáme k nim trochu mléka nebo bílý jogurt, celé vajíčko, přisladíme, případně přisolíme a zamícháme.

Zapékací misku vymažeme máslem, na dno dáme polovinu jahelné kaše, na ni vrstvu čerstvých vypeckovaných švestek nebo předem namočených sušených, přikryjeme druhou polovinou jahelné kaše, poklademe plátky másla a zapečeme v troubě dorůžova. Na talíři posypeme sekanými ořechy a podle chuti pocukrujeme. Jahelník je skvělý i s jablky nebo jiným ovocem.

Významné životní jubileum

si v měsících listopadu, prosinci 2020 a lednu 2021
připomenou tito naši spoluobčané:

91 let

Bohumil Ondrušek

89 let

Božena Večeřová
Bohumila Čechová

88 let

Emilie Svršková
Dagmar Kolíbalová

87 let

Milada Študentová
Milán Plhák
Věra Vlachová

86 let

Stanislav Pokorný
František Pokorný

85 let

Ludmila Seidlová

84 let

Marie Mikešová

83 let

Anna Nováková
Jarmila Nedbalová

82 let

Anna Josieková

81 let

Anna Pokorná
Alena Plháková

80 let

Marie Krejčí
Jarmila Svobodová
Stanislava Janečková
Josef Hyánek
Jaroslav Stoklásek
Jaroslav Čech

75 let

Marie Konečná
Květoslav Dvořáček
Marie Slezáková

70 let

Eva Jantulová
Ján Melíšek
Milan Malantík
Pavel Hlavizňa

65 let

Marie Drápalová
Jana Fuksová
Hana Pánková
Anna Bartošková

60 let

Pavel Sklář
Jaroslava Václavková
Josef Zavadil
Milada Doležalová

Všem jubilantům blahopřejeme.

Uzavřená manželství

Adam Konopčík a Eliška Roslanovská
Tomáš Dostál a Tereza Zemanová
Daniel Slezák a Eva Chlápková
Jaroslav Bezděk a Lenka Baďurová
Pavel Gomola a Jana Piteková
Roman Hromčík a Eva Pospíšilová
Radek Minařík a Ivana Karásková
Miloš Svoboda a Jitka Tománková
Kamil Kovařík a Silvie Srovnalová

Blahopřejeme.

Narozené děti

Andrea Moráčková 🐣 Eliáš Černý 🐣 Amálie Hudečková 🐣 Daniel Hanák
Karolína Sobková 🐣 Alan Michael Robinson 🐣 Adam Spáčil

*Vážení rodiče, vítáme Vaše děťátko a přejeme mu i Vám mnoho zdraví
a radostných chvil.*

Vítání občánků

V letošním roce se v neděli 4. 10. 2020 uskutečnilo již třetí vítání nových občánků z Dřevohostic a okolních obcí. Přivítali jsme nové občánky z Křtomile, Lipové a Radkov. Z celkového počtu 11 pozvaných dětí a jejich rodin jsme v obřadní síni zámku v Dřevohosticích přivítali celkem 10 nových občánků. Byly to tyto děti:

- Karolína Janovská z Dřevohostic
- Michaela Tellingerová z Dřevohostic
- Eliáš Černý z Dřevohostic
- Amálie Hudečková z Dřevohostice

Z okolních obcí:

- Kateřina Vondráková z Křtomile
- Sebastian Zaoral z Křtomile
- Lily Zámečnicková z Lipové
- Dominik Florian z Radkov
- Anna Caletková z Radkov
- Kristýna Bělánková z Radkov

Ještě jednou všem rodičům blahopřejeme k narození děťátka a přejeme hodně trpělivosti, radosti a šťastných chvil při jejich výchově.

Vzhledem k současným restriktivním opatřením vlády je příští vítání občánků v nedohlednu...
Libuše Kroutilová

VÝUKA ANGLICKÉHO A NĚMECKÉHO JAZYKA DŘEVOHOSTICE

Bc. Romana PÁNKOVÁ

- KONVERZACE
- DOUČOVÁNÍ
- PŘÍPRAVA NA MATURITU

mob.: 605 873 697

e-mail: vyukajazykova@gmail.com

www.facebook.com/vyukajazykova

Noví občané Dřevohostic

Noví občané okolních obcí

Sokolské sportovní léto 2020

